DE WESTER

Bewonersmagazine voor Oud-West - 1e jaargang - nummer 3 - oktober 2012

En verder:

Luis Garcia
Piet en Diane
Henny Jansen
Liva Francken
Pepijn Boekhorst
Martijn Eijkenboom
Frans van Dijkhuizen
Joost en Tanja Weijtens

Afscheid van oude school

Colofon

De Wester is een onafhankelijk magazine, gemaakt door en voor bewoners van Oud-West. Het blad verschijnt zes keer per jaar. Het wordt gratis verspreid.
De Wester is ook een onafhankelijke website door en voor bewoners van Oud-West.
De Wester is mede mogelijk gemaakt door de gemeente. Er is een bijdrage verkregen uit het budget wijkactiviteiten/bewonersinitiatieven van de gemeente Nijmegen.

Adres
Voorstadslaan 248, 6541 SZ Nijmegen
Telefoon: 06 54 645 175
E-mail: redactie@dewester.info
Internet: www.dewester.info
E-mail website: webredactie@dewester.info

Redactie
René van Berlo (hoofdredacteur)
Jo Arts
Irma Bogers
Dave van Brenk
Tadek van Bussel
Carla Dijs
Michiel van de Loo
Ger Neijenhuyzen
Rian Panis
Ruud de Vries
Leo Woudstra

Tekstcorrectie
Irma Bogers
Gon van der Werff

Foto's
Dave van Brenk
Ger Neijenhuyzen (www.gersfotografie.nl)
en anderen (zie bij de artikelen)

Vormgeving
René van Berlo
Aleta Schuurman

Drukwerk
Senefelder Misset Doetinchem
Oplage: 9000 stuks

Bezorging
Op alle adressen in Oud-West met uitzondering van de adressen met een NEE-NEE-sticker.
Klachten over bezorging: 06 54 645 175
of e-mail: redactie@dewester.info

Volgend nummer
Kopijsluiting: zondag 25 november 2012
Verspreiding: woensdag 19 december 2012

Voorpagina
Leerlingen bij het oude, nu gesloopte gebouw van basisssschool Aquamarijn
(Foto: Ger Neijenhuyzen)

Feestelijke opening inloop De Hobby

Met een feestelijke opening heeft wethouder Bert Frings donderdag 20 september het startsein gegeven voor de nieuwe inloopavond in hobbycentrum De Nonnendaal. Een wekelijkse avond voor mensen met een beperking, mensen die graag contact zoeken met anderen of gewoon voor hen die gezelligheid zoeken.

Wekelijks kan men hier op donderdag voor een klein bedrag een maaltijd nuttigen. Aansluitend vindt er een activiteitenavond plaats, waar mensen vrijwillig aan kunnen deelnemen.

De inloopavond is een gezamenlijk initiatief van de Driestroom, Pluryn, het RIBW, Dichterbij en hobbycentrum De Nonnendaal (De Hobby) en is geboren uit de signalering dat er binnen deze doelgroep duidelijk behoefte is aan sociale activiteiten en contacten. Conrad Savy, bestuurslid van het hobbycentrum, zette vaart achter de ontwikkeling van het project en heeft in samenwerking met de andere partijen het project in korte tijd op poten gezet.
Frings: 'Er wordt tegenwoordig veel gesproken over zelfredzaamheid in de maatschappij. Het woord *zelf* heeft iets egoïstisch, iets van zoek het lekker zelf maar uit. Daarom is het juist fantastisch dat dit initiatief er voor deze kwetsbare groep zo snel is gekomen. Ik spreek dan ook liever van samenredzaamheid. Alleen kunnen we namelijk niets bereiken.'

Deze unieke en vooral snelle samenwerking is dan ook bedoeld om deze groep een plek te geven, de kans te geven mensen te ontmoeten en zich te ontspannen bij allerlei activiteiten. Gezelligheid staat voorop. En dat dit een schot in de roos is, bleek donderdag 20 september. Een twintigtal geïnteresseerde wijkbewoners en cliënten van de eerdergenoemde zorginstellingen genoot van de feestelijke opening met hapjes en drankjes. Dit alles onder begeleiding van sfeervolle livemuziek. Een goede eerste start die smaakt naar een nog groter succes.

Is de inloopavond iets voor jou of wil je er meer over weten? Neem dan contact op met De Hobby, telefoon (024) 378 62 38.

Tekst: Rik Robijn
Foto's: De Hobby

In dit nummer

En verder:

Opening inloop De Hobby	2
Opening Koninginnehof	6
Nederlandse Ampullen Fabriek	7
Bloemsierkunst Krayenhoff	12
Column Tadek van Bussel	13
Groenpluspagina	16
Ouderen Waterkwartier tellen mee	19
Column Michiel ten Dolle	19
Foto's De Oversteek	20
Column Rian Panis	22
Onrust in de Kuul	22
Buschauffeur Ramon de Bakker	25
Er op uit in de regio	26
Dini Verwaayen-Lamers	27
Column Qader Shafiq	27
Waterkwartier	28
Snelfietsroute	29
Buslijnen	30
Vroeger en nu: het groene huisje	32
Wolfskuil	33
Stadsvisie 2020 / Wijkenkaravaan	35
Medisch Centrum Oud-West	37
Open dag Griffioen	37
Gedicht over Maasplein	39
Belangrijke nummers	39
Kinderpersbureau	40

Café van de maand

Elmeran: Al mot ik krupen...

Piet is misschien wel de grootste fan van *Graodus fan Nimwegen*, de Nijmeegse volkszanger en buutreedner (1921-2000). In zijn kroeg, die hij sinds 2008 samen met zijn vrouw Diana runt, is Graodus volop aanwezig. Zijn schoenen waarmee hij altijd optrad, hangen er aan de muur, net als zijn originele kiel, achter glas, die hij droeg toen hij Prins Carnaval was. Op het huwelijk van Piet en Diana trad-ie nog op. Welkom in café Elmeran!

Een kroeg met een verleden. Je moet er voor naar de Nieuwe Nonnendaalseweg. Ongeveer halverwege. Groot wit pand. Het schijnt nog ooit Ossekop geheten te hebben, maar de naam Elmeran komt uit eind jaren vijftig. De kroeg werd toen gerund door Steef van Wijnhoven. Die had een aantal dochters en twee daarvan heetten Ellen en Meranda. Die namen samengevoegd maakt Elmeran. Piet: 'Ellen heeft nu een cadeaushop aan de Molenweg. Met haar jongste zus. En dat heet nu toepasselijk Sisters. Midden jaren '60 heeft Steef de kroeg overgedaan aan Bert Vogel, de zingende kastelein.'

Bert Vogel was een fenomeen in Nijmegen en omstreken. En populair. Nog steeds kun je op You Tube *ik zou alles willen geven* vinden. Het singeltje, gekocht bij de Nijmeegse Muziekhandel, hangt nu ook aan de muur in het café. Het bonnetje zit er nog bij. Uit 1972. In het café hangt ook een klein kastje. Met Bert Vogel attributen, zoals een kammetje, manicuursetje, aansteker, sleutelhanger, portemonnee, knopbelsetje ga zo maar door. Piet: 'Daar kwam mijn vader mee aanzetten bij de opening. Veel van onze gasten zongen allemaal liedjes van Bert Vogel. Diana en ik, we wisten niet wat we hoorden. Bert leeft niet meer, zijn vrouw gelukkig overigens nog steeds.'

Wim Haefkens

Ook Wim Haefkens heeft lange tijd zijn stempel op de kroeg weten te drukken. In totaal bijna 25 jaar lang. Toen was het ook de thuisbasis voor voetbalvereniging Krayenhoff, waar Wim ook trainer is geweest. In 2005 kwam er een nieuwe uitbater. De kroeg veranderde van naam – Marieke van Nimwegen – maar geen taxichauffeur die het nog kon vinden. Piet: 'Daarna is het weer terug gegaan naar Wim. Maar die was ook de jongste niet meer. Met pijn in het hart heeft-ie het verkocht.'

Piet heet voluit Piet Remmers: 'Ik ben van 1963, dus reken maar uit. Geboren, en daar voor een deel ook opgegroeid, in de Ericastraat. Nummer 29. De Rimboe ja, Het werd ook wel het Getto genoemd. Veel grote families. Familie van Well, familie Schrievers. En och, sommigen noemden het een ruige buurt, maar dat viel best mee. Natuurlijk werd er kattenkwaad uitgehaald, maar waar niet. Er was onderling tussen de buurten en wijken wel eens ruzie, maar vaak zat je ook op dezelfde school. De Bonifatiusschool, waar nu de Wieken is, voor de jongens en de meisjes gingen naar de Mariaschool. Toen ikzelf naar de lagere school ging, was het volgens mij voor het eerst gemengd. Op de hoek had je kruidenier Ootje, daar kochten we snoep, en melkboer Peters. Daar gingen we achterom wel eens wat flessen jatten om ze aan de voorkant weer in te leveren voor het statiegeld.'

Driesprong

'Het club- en buurthuiswerk was belangrijk. Johan Liskamp, Betsie Liebers, van wie bijna niks mocht, maar ook Chris Hopman en Piet van Aken. Die laatste was de beheerder van de Driesprong. Die had het vaak zwaar te verduren, maar als je bijvoorbeeld met een lekke band je fiets bij hem bracht, was-ie na een half uur gemaakt. De Driesprong zat toen nog in de barakken. Die stonden waar nu dat speelveldje achter de Albert Heijn is. Waar tegenwoordig de Driesprong staat, was vroeger de Swiftfabriek. Die barakken zijn afgebrand.

Piet en Diane

Toen was al bekend dat het gesloopt zou worden. Ik weet nog, we waren aan het crossen in de Kuul, kruising Floraweg/Wolfskuilseweg, waar nu die halfronde seniorenflat staat, daar was de crossclub. Kwam iemand aangerend dat de Driesprong in de fik stond. Wij erheen, maar het was al reddeloos verloren. Dat moet ergens eind jaren '80 zijn geweest. Mijn familie woonde inmiddels allang aan de Mosstraat. Toen daar nieuwbouw kwam, zijn we er heen verhuisd.'

Diana heet voluit Diana Heukehoven. Geboren in de Spieghelstraat. Het Willemskwartier. Daar heeft ze tot haar 16e gewoond. Toen zijn ze naar de Willemsweg verhuisd. In de oudere huizen, die eerst wél en later weer niet gesloopt werden. Ze heeft er nog wel eens heimwee naar. 'Piet zag ik voor het eerst bij de Driesprong. Hij was daar aan het voetballen. Ik fietste er met een paar vriendinnen langs. We vonden elkaar al vrij snel leuk, maar het duurde toch even voor we verkering hadden. In 1986 zijn we getrouwd.

Piet werkte eerst bij Smitweld. Aan de Nieuwe Dukenburgseweg. Die maken lasapparatuur. Diana zat toen nog op school. Ze is later gaan werken bij Albert Heijn. Aan de Molenweg en de Groenestraat. Ook nog gewerkt bij het kinderdagverblijf Stijntje Buys.

Piet: 'In 1986 zijn we aan de Distelstraat gaan wonen. Dat hadden we een jaar eerder gekocht. Ik was de eerste in de familie die een huis ging kopen. Haha. Dat werd als een hele onderneming beschouwd en dat wás het ook natuurlijk. Altijd met heel veel plezier gewoond. Veel aan verbouwd ook. En erg leuke buren. Die zien we nog steeds erg vaak. Nu wonen we hier boven. Het huis in de Distelstraat hebben we verkocht. Dat was gelukkig nét voor de crisis.'

Elmeran

Piet wilde zijn hele leven lang al een kroeg. Diana was een beetje huiverig, maar toen Elmeran zich aandiende, een kroeg mét een grote zaal, was ook Diana om. Piet: 'Ook hier hebben we veel verbouwd. Met name ook bezig geweest met alles geluiddempend maken. Zijn we nu nog mee bezig. Opstellen van akoestische rapporten, wat wel mag en wat niet. Die regelgeving is niet voor elke kroeg hetzelfde. Heeft er ook mee te maken, hoe lang je al ergens zit. Een goed contact met de buren vinden we erg belangrijk. We nodigen ze minimaal één keer per jaar uit voor een borrel of iets dergelijks. We proberen de overlast, mocht die er zijn, tot een minimum te beperken. We proberen er ook te zijn voor de buurt. Studenten zijn wel eens staantafels komen lenen. Geen probleem. De hobbywerkplaats hier tegenover maakt wel eens gebruik van de zaal; wij maken weer gebruik van hún ervaring op allerlei gebied. Je helpt elkaar. Dat is typisch voor de Kuul.'

55-plus en voetbal

Diana: 'Tegen kerst, dit jaar op donderdag 20 december, organiseren we een feestje, speciaal voor de 55-plussers uit de buurt. Je hebt hier veel alleenstaanden. Die waarderen dat erg. Voor een klein prijsje zorgen we voor muziek, entertainment en natuurlijk iets te eten en drinken. Als ze naar huis gaan geven we een cadeauzakje mee. Gesponsord door bedrijven hier uit de wijk.' Ook voetbalclubs worden gesponsord. Piet: 'We begonnen met het jongerenelftal van Krayenhoff, maar dat is inmiddels opgeheven, nu is dat het zesde elftal van Nijmegen uit het Waterkwartier. Dat is een gezellige ploeg voor jong en oud. Puur voor de lol. Met steevast na de wedstrijd een kratje bier. We doen ook om de paar maanden een zondagmiddagmatinee, met live optredens en met carnaval zitten hier de Duumpkes.'

Familiebedrijf

Het is een écht familiebedrijf geworden. De vader van Diana, maar ook die van Piet worden regelmatig ingeschakeld. Is het niet om te sjouwen, dan wel in de keuken. Maar ook beide zonen, Jerry en Stefan, helpen mee. Wat dat betreft lijkt de opvolging al geregeld. En is er misschien véél veranderd, een ding is gebleven: de bingo! Diana: 'De opbrengst gaat naar de carnavalsvereniging. Elke dinsdag en zondag. Op maandag zit de kaartclub er, oefent dweilorkest *Zet es deur,* op woensdag line dance en vrijdag is er open café, maar wordt er ook gedart. Het weekend zijn er ook vaak feesten. Bruiloften, jubilea. Dat wordt máánden van te voren al gereserveerd.' Boekingen en alle andere informatie: (024) 378 42 40 of www.elmeran.nl. Oja, ze tappen Grolsch en een biertje kost bijna ouderwets nog steeds maar 1,75 euro.

Tekst: Michiel van de Loo
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Opening Koninginnehof

Het Sparplein is niet meer en het Koninginnehof is geopend. Op 16 september heeft wethouder Jan van der Meer de feestelijke opening verricht van het geheel nieuw ingerichte parkje pal achter de Koninginnelaan (zie ook het eerste nummer van *de Wester*).

Het voorheen ietwat armoedig aandoende plein is een volledig groene oase geworden met enkele speeltoestellen en zitgelegenheden. Het hofje vormt daarmee een soort verlengde tuin voor alle omwonenden. Hoewel het Koninginnehof in principe vrij toegankelijk blijft, zal het 's avonds wel worden afgesloten door de aangewezen beheerders/omwonenden. In tegenstelling tot het twitter-bericht van wethouder Jan van der Meer is het dus niet mogelijk om de plaatselijke hangjongeren richting het parkje te sturen...

Tekst: Tadek van Bussel
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Wethouder Jan van der Meer

Nederlandse Ampullen Fabriek (NAF) aan de Marialaan

Martijn en Harry Eijkenboom, respectievelijk commercieel directeur en CEO van NAF

Vergroeid met stadsdeel Oud-West

In gesprek met Martijn Eijkenboom, commercieel directeur

‘Mijn vader heeft het bedrijf in 1950 opgericht. Hij is begonnen in een gehuurde loods van de Shell aan de Weurtseweg, terwijl ons pand aan de Marialaan werd gebouwd. In de zomer van 1952 zijn we hier ingetrokken. Het idee voor dit bedrijf en het product kreeg hij toen zijn vader ziek was. De huisarts kwam langs, maakte zijn koffer open, pakte er een ampul uit, brak hem open, gaf mijn vader een injectie en gooide de ampul in de asbak. Mijn vader pakt die ampul en denkt, wie maakt dat in Nederland. Niemand dus, dat bleek allemaal import uit Italië en Frankrijk te zijn. En zo is het begonnen. Destijds was dit het nieuwe industrieterrein van Nijmegen, hiernaast zat de veiling en aan de Voorstadslaan de Nijmeegse IJzergieterij en wij aan de Marialaan. In 1988 hebben mijn broer en ik het bedrijf overgenomen. Mijn broer is technisch directeur en ik ben commercieel directeur.’

Marktleider

‘Onze grondstof is buisglas. Dat kopen we in uit landen als Duitsland, Frankrijk en Italië. We kopen onze grondstof alleen in Europa vanwege de hoge kwaliteit. We maken industriële glasverpakkingen uit buisglas, zoals ampullen, reageer- en bloedbuisjes, schroefbuizen en flacons. Je gebruikt deze buizen bijvoorbeeld bij het afnemen van bloed, voor het verpakken van vanillestokjes en voor parfum. Tegenwoordig produceren we ongeveer een miljoen producten per dag en die exporteren we naar 31 landen. Onze klanten bedienen we in vijf talen. Het zwaartepunt van ons afzetgebied ligt wel in Europa. België, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland en Italië zijn onze voornaamste afzetgebieden. 70 procent van onze export gaat naar het buitenland, 30 procent is maar voor de Nederlandse markt, maar we zijn wel marktleider in Nederland.’

Uitbreiding

‘Begin jaren ’90 wilden we meer producten gaan maken. We zijn op zoek gegaan naar bedrijven die dezelfde grondstoffen verwerken, want we wilden wel bij onze leest blijven. We hebben een aantal bedrijven overgenomen in België, Hongarije, Duitsland en Frankrijk, en de productie hebben we hiernaar toe gehaald. In 1997 hebben we Verrerie Soufflée Mécanique (VSM) in Frankrijk overgenomen. Bij VSM en hier in Nijmegen vindt nu de productie plaats. De andere vestigingen in Duitsland en Zwitserland zijn verkoopvestigingen. VSM maakt ook producten, zoals reageerbuizen, schroefbuizen en bloedafnamebuizen, die net als onze eigen producten vooral voor de farmaceutische industrie zijn bedoeld. Maar door de overnames zijn we steeds meer producten voor de voedselindustrie gaan maken. We zijn nu marktleider op het gebied van melkanalyse; 80 procent van de melkproducten worden met onze buizen geanalyseerd. Door de overnames kregen we er ook een nieuwe klantenportefeuille bij. NAF-VSM is dus fors gegroeid in de afgelopen jaren en qua omzet zijn we nu tien keer zo groot als in 1988 toen mijn broer en ik het bedrijf overnamen.’

Banen

‘Op dit moment werken er op de locaties in Frankrijk en Nederland samen in totaal zo’n 45 à 50 mensen. Begin jaren ’50 werkten hier ook ongeveer vijftig mensen, onder andere uit de wijk Oud-West. Het werk is sinds die tijd veel meer geautomatiseerd en gerobotiseerd. Het inpakwerk, zoals we dat in de jaren ’50 kenden, is helemaal verdwenen. We zoeken nu mensen die vanaf dag één een toegevoegde waarde hebben voor ons bedrijf. Mensen moeten goed kunnen lezen en schrijven en overweg kunnen met computersystemen. We zoeken machinestellers en mensen voor de kwaliteitsdienst en de verkoop. Scholen zijn voor ons een belangrijk wervingskanaal. In vijf vakgebieden zijn we een erkend leerbedrijf. Uitzendbureaus voeren voor ons selecties uit inclusief assessments. We maken geen gebruik van uitzendbureaus of tijdelijke krachten om een bepaalde drukte op te vangen. Door de eisen die onze klanten aan onze producten stellen is dat geen optie.’

Paladijn

‘Ons bedrijf stond er al toen het bouwproject van de Paladijn van start ging. De projectontwikkelaar is komen praten. Een gerenommeerd Nederlands ingenieursbureau heeft onderzoek gedaan naar de kosten om ons bedrijf te verplaatsen naar een nieuw industriegebied. Daar is een bedrag uitgekomen. De projectontwikkelaar en de gemeente konden toen kiezen of ze bereid waren dat bedrag te betalen. Wij hebben altijd opengestaan voor bedrijfsverplaatsing, ondanks alle emotie die hier zit. Mijn broer en ik lopen hier al van kinds af aan rond. Maar daar moet je overheen kunnen stappen, en we willen zeker niet de stadsontwikkeling in de weg staan. Maar de kogel is nu definitief door de kerk. We blijven hier zitten. Nu kunnen we aan de rest van de inrichting gaan werken en het onderhoud weer oppakken. Er komt een nieuw hekwerk en de zijkant wordt opnieuw ingericht. We zijn druk in overleg over de zuurstoftank. Maar daar vinden we wel een oplossing voor. Dat zou onze eer te na zijn. We zitten al zestig jaar in deze wijk, we zijn ermee vergroeid en de wijk met ons.’

Tekst: Irma Bogers
Foto: Ger Neijenhuyzen

Opgroeien in de Anjelierenbuurt

Frans van Dijkhuizen
Zo vader, zo zoon

Sloop van het waterreservoir in 1970

Hij is geboren en getogen aan de Anjelierenweg. Hij woont nu met zijn vrouw Ans en zoon Dylan van 13 aan de Tulpstraat, een aantal huizen verder dan het Badhuis. Dat is het eerste huis in de straat. De Tulpstraat was vroeger het eerste stukje van de Anjelierenweg. Bij de ingrijpende renovatie en nieuwbouw - rond 1980 - van *onder de bogen* of *achter de pallen*, zoals de buurt tussen de Koninginnelaan en het spoor genoemd wordt, is ook de stratenloop veranderd.

Het is woensdagavond wanneer ik 's avonds gastvrij bij de familie ontvangen word. Ik moest maar kloppen, want de bel deed het even niet. Het idee was een verhaal te gaan schrijven over de grote passie van Frans: het karate. Het werd echter vooral een gesprek over het leven vroeger aan de Anjelierenweg. Toentertijd misschien wel het beruchtste buurtje van de stad.

'Er woonde een aantal families geconcentreerd. De familie Sip, Albers, Van Doren, Peeters, om er maar enkele te noemen. Ikzelf ben in 1958 geboren. Dus ik heb het hier over de jaren '60 en '70. Er was elk weekend wel een feest. En het was ook elk weekend wel raak. Onder invloed van drank kon er snel ruzie ontstaan, families onderling. Maar over het algemeen was men dat de volgende morgen alweer vergeten. Was alles weer oké. De problemen werden ook onderling opgelost. Een enkele keer lukte dat niet. Dat moest de politie er aan te pas komen. Die kwam dan ook meteen in groten getale. Door eerdere ervaringen wijs geworden. Hun komst werkte altijd als een rode lap op een stier, zodat de hele buurt zich tegen de politie keerde.'

'Wat me vooral bijgebleven is, zijn de kaartavonden, 's zomers onder het licht van een lantaarnpaal. Als kind waren wij er de volgende ochtend als de kippen bij om de dubbeltjes en kwartjes die van tafel gevallen waren, op te rapen. Je kon dan 's nachts ook rustig de deuren open laten staan om de boel te luchten. Er gebeurde toch niks. Er liepen wel aparte figuren tussen. Je had de oude Gilles Ventenvogel. Die pruimde de godganselijke dag. Toen ik nog heel klein was, kwam die wel eens naar me toe. Of ik een snoepje lustte. Ja, natuurlijk. Kreeg je zo'n propje vieze pruimtabak in je handen gedrukt. Het was nergens een vetpot. Hele grote gezinnen. Zó groot, dat ze in een paar gevallen in twee huizen moesten wonen. Douches waren er niet. Veel mensen gingen naar het Badhuis. Wij niet. Bij ons stond een teiltje in het washok. Werden we om de beurt schoongeboend.'

Van de nood, met name de armoede, werd een deugd gemaakt. De solidariteit en eensgezindheid was enorm. Frans: 'Er werden wel eens kolen gelost op het station. Lagen er een paar te loeren om in een onbewaakt ogenblik die zakken achterover te drukken en de Anjelierenweg kon weer stoken. Ooit is een wagonlading kersen zo ook op straat terecht gekomen. Van elk meevallertje werd gebruik gemaakt. Alles werd gedeeld. Mensen stonden altijd voor elkaar klaar. Maar we hadden wel een slechte naam. Als je ergens ging solliciteren, kon je beter niet zeggen dat je van de Anjelierenweg kwam. Kon je het wel schudden. Kreeg je meteen het stempel a-sociaal mee.'

Om de jeugd toch een beetje van de straat te houden was er Don Bosco. Frans: 'Een verenigingsgebouw wat op de plek stond waar nu het UWV staat. Op zondag werden er films gedraaid. Voor een kwartje of zoiets. Wilma Kuster was dé drijvende kracht achter de activiteiten die er georganiseerd werden. Helaas veel te jong overleden. Moeke van Drent, die deed ook heel veel, zij ging de buurt langs om geld op te halen en bedacht de meest maffe dingen: van draaimolens tot paalklimmen. Er overkwam me nog eens iets raars. Ik was 11, misschien net 12 jaar oud, toen ik uitgeleend werd voor een aantal weken in de grote vakantie aan een gezin dat zelf geen jongens hadden. Zo ben ik toen terecht gekomen op een boerderij in Dreumel. Ik had er helemaal geen zin

Anjelierenweg in 1978

in. Wat moet je nou in Dreumel. Tot ik tot de ontdekking kwam dat ze ook nog drie dochters hadden. Haha, die hormonen waren er snel bij. Ik heb daarna nog heel lang contact met die familie onderhouden.'

'We hadden een vaste vriendengroep vroeger. Sommigen, Hans ten Have voorop, zijn vrienden voor het leven geworden. Vroeger gingen we samen uit; nu gaan we nog met de families samen op vakantie. Men probeerde er vroeger altijd iets van te maken; zo werd bijvoorbeeld 's winters het Nachtegaalplein onder gespoten om te kunnen schaatsen. Rivaliteit tussen de buurten onderling was er steeds. Je had het Willemskwartier, Waterkwartier, Wolfskuil én de Anjelierenbuurt. Spraken we af bij het politiepostje op de hoek van de Koninginnelaan en de Nieuwe Nonnendaalseweg. Dan ging het er wel eens flink op ja. Maar altijd met de vuist. Niks geen wapens of zo. Na afloop was alles weer oké. Tot de volgende knokpartij. Bij het timmerhuis aan de Krayenhofflaan bijvoorbeeld. Dat deed zijn naam eer aan.'

Watertoren

'*Achter de pallen* had je vroeger ook een watertoren. Die stond daar ooit ten behoeve van de stoomtrein. Die werd echter allang niet meer gebruikt, dus dat bombardeerden we tot ons clubhuis. We hebben wel eens jongens uit vijandige buurten met behulp van aan elkaar geknoopte fietsbanden in de lege watertank af laten dalen. Daar trapten ze in, en wij lieten ze dan mooi een paar uren zweten. Hier vlakbij stond ook nog ooit een herenhuis. Van Klaas Evers. Toen die ging verhuizen en het huis leeg bleef staan hadden we wéér een nieuw clubhuis. We lieten de waterleidingen springen en we hadden meteen een zwembad tot onze beschikking. Ook van de spoordijk roetsjen was een sport. Hartstikke leuk, maar het gras en ander onkruid mocht niet te hoog worden, want dan roetsjt het niet meer lekker. Daar ging dan de fik in. En als de politie kwam, dan wist niemand van iets. Auto's werden midden op straat gerepareerd. Een paar blokken eronder en klaar. Je kon overal bij. Waarom dan nog naar een garage gaan. Och, ik zou nog veel meer kunnen vertellen, niet alles kon altijd door de beugel, maar we waren wel altijd oprecht, recht door zee en recht voor zijn raap. De meesten van ons, ze zijn allemaal goed terecht gekomen.'

Frans en Dylan van Dijkhuizen

Karate

Wanneer we het uiteindelijk over karate hebben, wordt Frans geestdriftig bijgestaan door zoon Dylan. Dylan is ook een fanatiek beoefenaar. Frans zelf was ongeveer net zo oud als zijn zoon nu, toen hij begon: 12, 13 jaar. Frans: 'Directe aanleiding was een open dag in het wijkcentrum met Willy Vonk, de bokser. Die dag was daar een demonstratie. Hij kegelde me zomaar de hoek in. Dat gaat me niet nog een keer gebeuren, prentte ik me in. Mijn eerste lessen heb ik toen in Bottendaal gehad. Bij Jan Kampschoer, dat was mijn eerste leraar. Daarna ben ik naar sportschool Noviomagum gegaan aan de Tollensstraat, van Gerrie Hofs. Jammer genoeg vorig jaar failliet gegaan. Dat verdiende Gerrie niet. Hij is nog altijd internationaal scheidsrechter. Ik kon goed sparren. Deed dat ook graag. In de jaren '80 hadden we een heus wedstrijdteam. We haalden ook regelmatig hoofdprijzen, tot in België toe. In eerste instantie ging het puur en vooral om de lol, maar er kwamen steeds meer mensen bij. Toen zijn we bij het wijkcentrum gaan informeren of we daar niet terechtkonden.'

De populariteit van de sport gaat altijd in golfbewegingen. Nu is het een groep van zo'n dertig mensen die Frans traint. Een groep ouderen en een groep jongeren waaronder zijn zoon Dylan: 'Karate is een verdedigingssport. We zijn geen *ninja turtles,* dat is allemaal nep. Een beetje pijn lijden is niet erg; je moet je niet aanstellen. Ik ben nooit agressief, alleen als het moet, dan moet het. En als je het goed doet, dan krijg je van pa een schop onder je kont, haha.' Frans: 'We trainen puur op verdedigen, en na een training moeten mensen vermoeid naar huis gaan, mét voldoening, maar zonder blauwe plekken. Het is en was ook altijd een hechte groep. Veel lol, maar respect voor elkaar. Veel jongens zijn door de karate gevormd en daardoor goed terecht gekomen.'

In het dagelijks leven leidt Frans een groep mensen, die enigszins kansloos op de arbeidsmarkt zijn, op tot hovenier. Uiteindelijk met het doel dat ze daar een passende baan in vinden. Door de sport is Frans een bekende Nijmegenaar geworden. Even te voet naar stad, normaal hooguit tien minuten, duurt gauw een uur. Mensen begroeten hem vaak nog met *Sensei*, dat leraar betekent. Hij traint zelf ook nog, bij Budokan in Tolhuis, onder Henk Gerrits. Je bent tenslotte nooit te oud om iets te leren.

Elke dinsdag- en vrijdagavond vanaf 18.45 uur oefenen de karategroepen van Frans in het wijkcentrum Titus Brandsma aan de Tweede Oude Heselaan. Geïnteresseerden kunnen altijd een kijkje komen nemen.

Tekst: Michiel van de Loo
Kleurenfoto's: Dave van Brenk
Zwart-witfoto's: Regionaal Archief Nijmegen

Portret van een kind in zijn slaapkamer

Liva Francken (11 jaar)

‘Ik ben een echt paardenmeisje’

Met wie woon je hier in huis?
‘Met mijn moeder, vader, mijn goudvis, die altijd doet of hij dood is en met twee cavia’s, Starsy en Sweety. Starsy kun je herkennen omdat ze een gelig kopje heeft en een wit lijfje en Sweety heeft ook een wit lijfje, maar juist een donker kopje.’

Waar zit je op school?
‘Op de Michiel de Ruyterschool in groep 8. Volgend jaar ga ik naar de middelbare school.’

Heb je hobby’s?
‘Ja, ik houd heel erg van paardrijden en schilderen. Ik zit op een schilderclubje bij De Lindenberg. Paardrijden doe ik in het dorpje Zeeland. Daar hebben ze veel IJslandse paarden. Dat zijn een speciaal soort paarden. Daar rijd ik paard en dat vind ik heel leuk. Ik rijd nu bijna een jaar iedere week paard op woensdag, samen met een vriendinnetje. Ik ben een echt paardenmeisje. Ik wil ook wel dressuurwedstrijden gaan doen, net zoals mijn vriendinnetje Dewi. Maar springen vind ik ook heel leuk.’

Heb je jouw kamer helemaal volgeplakt met paarden?
‘Allemaal foto’s en posters van paarden en ook beeldjes. Ik spaar beeldjes van paarden en ik heb een hele doos vol.’

Wat vind je het mooiste in je kamer?
‘Het kattenbeeldje. Ik heb een spiegeltje en daar staan twee kleine katjes op kussentjes naast en in het midden staat een beeldje van een zwart poesje en een oranje poesje.’

Waar kun je echt niet tegen?
‘Ik vind het heel vervelend als er ruzie is.’

Waar word je blij van?
‘Van paarden.’

Als je een dier zou zijn, wat voor dier zou je dan willen zijn?
‘Een paard. Ik wil wel eens weten hoe het voelt als iemand op je rijdt. Ik weet wel hoe het voelt als je zelf erop rijdt, maar niet hoe het als paard voelt als iemand op jou rijdt.

Wat zou je nooit meer kwijt willen?
‘Mijn familie, mijn papa en mama.’

Wat is je lievelingseten?
‘Sushi.’

Waar zou je graag naar toe gaan op vakantie?
‘Naar New York. Ik ben wel benieuwd hoe die stad is. Ze zeggen dat het heel leuk is en dat je heel veel nieuwe dingen kunt zien. En dat wil ik zelf ook wel een keer zien.’

Met wie zou je een dag willen ruilen?
‘Met mijn vriendin in Almelo, want ik wil wel eens weten hoe het daar is, want dat weet ik niet zo goed.’

Wat wil je later worden?
‘Binnenhuisarchitect. Ik ging naar de weekendschool en daar komen mensen om te vertellen over hun beroep. En daar was een keer een binnenhuisarchitect en we mochten allemaal opdrachten doen en dat vond ik heel leuk.’

Hoe ziet jouw leven er over tien jaar uit?
‘Dan ben ik denk ik aan het studeren en dan wil ik graag een poesje. Poesjes zijn altijd heel schattig en ze kunnen ook alleen thuis zijn.’

Tekst: Irma Bogers
Foto: Ger Neijenhuyzen

De rijdende winkel van Henny Jansen

Toch wel handig zo'n winkel aan de deur

Er zijn er niet veel meer in Nederland. Nog geen 300. Rijdende winkels. Henny Jansen is één van de laatste der Mohikanen. Hij gelooft nog steeds heilig in het concept. Altijd dagverse producten keurig netjes afgeleverd bij de klant aan huis. Vijf dagen in de week toert hij met zijn winkel door Nijmegen. Een aantal dagen daarvan in het Waterkwartier en de Wolfskuil.

'Het begon al eind jaren '70. Toen reed ik rond als hulpje met de wagen van melkboer Michel Theunissen. Dat was in Hees. Daar ben ik ook opgegroeid. Toen is de liefde voor het vak ontstaan.' Henny ging naar de middelbare tuinbouwschool, en ging daarna eerst als vrachtwagenchauffeur aan de slag. Hij reed voor de tuinbouwbedrijven uit Lent hun producten naar de veiling. 'Toen kwam de Waalsprong en nu is er nauwelijks nog een tuinbouwbedrijf over. Laat toen net, zo'n zeven jaar geleden, Michel Theunissen me benaderen of ik zijn zaak niet over wilde nemen. Daar heb ik niet lang over na hoeven denken.'

SRV-man

Het concept van de rijdende winkel is bedacht door niemand minder dan Cor Boonstra. Ex-topman bij Philips, nu volgens Quote goed voor 90 miljoen euro, vooral vergaard op de aandelenmarkt en volgens sommigen niet altijd even eerlijk. Boonstra was toentertijd – rond 1970 - directeur bij de SRV, een grote inkooporganisatie. SRV stond voor Samen Rationeel Verkopen, maar later bedacht men dat die letters natuurlijk ook konden staan voor SeRVice. In 1995 is de SRV-formule verkocht en sinsdien verdwijnen steeds meer rijdende winkels uit het straatbeeld.

'Voor heel veel mensen is de rijdende winkel nog steeds een uitkomst', zegt Henny, 'en lang niet alleen voor ouderen. Ik heb ook veel jonge klanten die me hun boodschappenlijstje doorbellen of mailen en waar ik dan de boodschappen aflever. In een aantal gevallen heb ik zelfs de sleutel van de huisdeur zodat ik ze binnen neer kan zetten.'

Lange dagen

De wekker loopt vroeg af in huize Jansen. Om 05.30 staat Henny naast zijn bed. Elke dag opnieuw moet de auto ingeladen worden. 'Ik heb dagverse producten in de winkel. Dat is één van mijn sterke punten. Die ga ik elke ochtend ophalen bij mijn leveranciers. De boer voor groente en fruit en de bakker voor het brood, dat nét uit de oven komt, wanneer ik kom voorrijden. Dan begin ik met mijn ronde door Nijmegen. Op dinsdag en vrijdag ben ik in het Waterkwartier en de Wolfskuil. In de Rozenbuurt dinsdag, donderdag en zaterdag. Meestal ben ik tegen 18.30 weer thuis. Dan moet de auto weer uitgeladen worden. Dan helpt mijn dochter mee en ook op zaterdag heb ik hulp. Maar het zijn lange dagen, ja. Zelfs de vakantie schiet er bij in. Ik moet maar niet omrekenen wat ik per uur overhoud. Maar dat is ook niet het belangrijkste. Véél belangrijker is dat je het werk leuk vindt. Voor mij is dat het contact met de klanten. Of dat nu in een sjiekere wijk is of een volksbuurt waar ze alles recht voor zijn raap zeggen.'

Vaste stek

Henny heeft in elke wijk een paar vaste plekken waar hij stopt. 'Dat zijn de plaatsen waar mijn voorganger ook al stopte. Als er ergens een nieuwe bouwlocatie bij is gekomen, bekijk ik ter plekke of het iets voor mij is. Maar het gebeurt ook dat mensen me benaderen of ik hier of daar niet even wil stoppen. Dat doe ik graag. Het is soms wel laveren met zo'n grote wagen. Drempels kan ik ook maar met hooguit 30 kilometer nemen; iets harder en ik kan alles in de winkel bij elkaar gaan vegen, want alles staat los. Eén keer bijna een ongeluk gehad. Ik kreeg van een *dame* – die me daarbij ook nog eens de *vinger* gaf - geen voorrang. Ik moest vol op de rem. De potten Hak vlogen naar voren en door de wagen. Ik kon alles opnieuw gaan inrichten.'

Mochten er mensen zijn die denken: dat is toch wel handig zo'n winkel aan de deur, die kunnen altijd Henny bellen of mailen: (0488) 45 46 93 of *transjans@planet.nl.* Henny stopt ook graag bij ú voor de deur!

Tekst: Michiel van de Loo
Foto's: Ger Neijenhuyzen

maal voor gaan en er veel tijd in willen steken, want je maakt heel wat uren in een week. Maar het is een mooi bedrijf, het is mooi werk en dat geeft veel voldoening.'

Vroeg dag

Joost gaat drie keer in de week naar de veiling. Op maan-, woens- en vrijdag. Die dagen is het aanbod er het grootst en meest gevarieerd. 'Ik sta dan vroeg op, kwart voor vier. Dan de auto in en naar Ede. Tot voor een paar jaar was de veiling nog in Bemmel. Toen ook de tuindersbedrijven in Lent nog floreerden. Nóg veel vroeger, maar dat is vóór mijn tijd, was de veiling hier om de hoek, aan de Marialaan. Tegen half twaalf ben ik met de bloemen van de veiling weer hier. Dan houd ik me bezig met administratie, onderhoud en ga ik de kantoren langs, die met ons een contract hebben afgesloten om door middel van hydrocultuur de planten in het interieur te verzorgen.'

Er gaat niets boven een kleurrijke, geurende bloemenwinkel

'In 1892, toen de Krayenhofflaan nog Koninginnelaan heette, toen werden er al bloemen verkocht. Door ene meneer Meulemans. Het waren de eerste huizen in de straat. Dus de zaak bestaat al zo'n 120 jaar', vertelt Tanja Weijtens. Samen met haar man Joost zijn ze sinds 1998 trots eigenaar van een van de bekendste bloemen- en plantenzaken in Nijmegen.

'Na Meulemans kwam de heer Jansen, die zijn bloemen vanuit de kelder van het woonhuis verkocht. Inmiddels heette het hier Krayenhofflaan – in 1900 besloot de gemeenteraad hiertoe – en Jansen gaf zijn zaak dezelfde naam als de straat. Weer vele jaren later is het bedrijf overgenomen door de familie Straver. Sommige oudere klanten kunnen zich die naam nog wel herinneren. Toen is de winkel gebouwd zoals die nu nóg voor een deel is. In 1967 is de zaak overgedaan aan de familie Veenman en sinds 1998 wij dus.'

Tanja en Joost Weijtens zijn 27 jaar getrouwd. Tanja komt uit Nijmegen en haar opa en oma komen uit de Waterstraat. Huizen die inmiddels gesloopt zijn. Joost is zoon van een huisarts uit Weurt. Hij wilde vroeger boer worden en ging dus naar de tuinbouwschool. Hij werd na zijn afstuderen bedrijfsleider op een varkensboerderij, maar een eigen boerenbedrijf zat er niet in. Veel te hoge investeringen. Tanja zat ook op de tuinbouwschool. Daar hebben ze elkaar leren kennen. Tanja ging toen ze van school ging, werken bij de familie Veenman aan de Krayenhofflaan. Toen die stopte met de zaak, en er geen opvolger in de familie was, grepen Tanja en Joost die kans met beide handen aan. Tanja: 'Het is ook écht een bedrijf dat je met tweeën moet doen, die er dan ook helemaal voor gaan en er veel tijd in willen steken, want je maakt heel wat uren in een week. Maar het is een mooi bedrijf, het is mooi werk en dat geeft veel voldoening.'

Tanja houdt zich bezig met de bestellingen van bedrijven en particulieren. Jubilea, jarigen, uitvaarten, maar ook de boeketten voor in de winkel. Dat hoeft ze niet alleen te doen. Tanja: 'We hebben zo'n vijftien mensen in dienst, waaronder twee fulltimers, parttimers en drie bezorgers. Het is écht een team. Vakbekwame mensen, aangevuld met stagiaires van de Stoas-hogeschool en van Helicon, onderwijsinstellingen op het gebied van groen onderwijs.'

'De bloemen komen in fusten en kratten van de veiling. Met de doornen er nog aan bijvoorbeeld. Dat moet allemaal schoongemaakt worden. En dan het binden en schikken. Het is een vers product. Bestellingen komen binnen en moeten vaak nog dezelfde dag afgeleverd worden. Door een eigen bezorger hoeven we niet snel *nee* te verkopen.'

Vroeger

Nu

Joost en Tanja Weijtens

Vrouwen bloot, handel dood

‘Natuurlijk fluctueert de handel’, vervolgt Joost. ‘Het spreekwoord zegt niet voor niets: vrouwen bloot, handel dood. Bij warm weer is de vraag minder. En duurder is het altijd met Moederdag en Valentijnsdag. Dan is de vraag zó groot, dat drijft de prijzen op. Doet ons land het goed op een EK of WK, kun je de oranje bloemen niet aanslepen, met Pasen is het geel, met Valentijn veel rood.’

‘Tegenwoordig kun je zowat overal een bosje snijbloemen kopen. Bij de benzinepomp, de supermarkt, maar bij de échte bloemist kun je op constante kwaliteit rekenen van een hoog niveau. We hebben wat dat betreft een naam hoog te houden. Ook meer bijzondere bloemen en planten. Al hadden de mensen vroeger wel méér planten in huis. Toen stond elke vensterbank vol. Dat is niet meer. Wat tegenwoordig wel steeds vaker gebeurt, is dat mensen ook via onze webshop hun bloemen bestellen. Maar er gaat niks boven een bezoekje aan een kleurrijke geurende bloemenwinkel.’

Adres

De winkel van Joost en Tanja vind je aan de Krayenhofflaan 32. Het ligt een klein stukje van de weg af, waardoor er op het eigen terrein volop ruimte om te parkeren is. Meer info: *www.krayenhoff.nl*

Tekst: Michiel van de Loo
Foto’s 2012: Ger Neijenhuyzen

De Hobby

Er gebeuren spannende en mysterieuze dingen in De Hobby aan de Nieuwe Nonnendaalseweg. Een ritueel dat zich iedere week herhaalt. Op de vroege dinsdagmorgen komen er vanuit alle kanten auto’s aangereden. Ze parkeren nabij de beruchte hobbywerkplaats. Er stappen mannen van middelbare leeftijd uit, die vervolgens grote planken hout uitladen en richting De Hobby lopen. Ze lachen, slaan elkaar op de schouder en bespreken het afgelopen weekend. Gemoedelijkheid alom. Tegelijkertijd verdwijnen er hele boomstammen naar de grote loods op het terrein van De Hobby.

Die grote loods heeft u vast wel eens gezien. Het is een walhalla voor de houtbewerker. Dat vinden die mannen blijkbaar ook, want ze brengen er bergen hout naar binnen. Niets mysterieus aan, hoor ik u denken en daar heeft u ook volkomen gelijk in. Mannen die met hout rommelen, een beetje zagen, een beetje timmeren, deuveltje hier, zwaluwstaartje daar. Ik ben gezegend met twee linkse handen, althans dat beweert mijn omgeving, maar als u dat niet bent dan is een houtwerkplaats van De Hobby de hemel op aarde.

Maar goed, ik dwaal af. Het mysterieuze verschijnsel dat zich iedere week op De Hobby voltrekt, is dat ik altijd mannen met stapels hout naar binnen zie gaan, maar ze komen nooit met iets naar buiten. Je zou verwachten dat ze aan het eind van de dag met enorme houten constructies, volledige houten eettafels met stoelen, houten bureaus of toch op zijn minst met een mooi houten speelgoedtreintje voor de kleinkinderen naar buiten komen. Maar niks van dat alles. Aan het eind van de dag komen dezelfde mannen weer lachend naar buiten. Ze slaan elkaar op de schouder en laten zich weer in hun stalen rossen zakken. De laatste maakt de poort dicht en gaat per voet huiswaarts. Er is weer een dag stapels hout verdwenen in de mysterieuze loods van De Hobby.

Mijns inziens kan dat maar twee dingen betekenen. Of Conrad (Savy, voorzitter van De Hobby) laat een enorme aanbouw realiseren. Wat overigens terecht zou zijn, want instituten als De Hobby verdienen alle ruimte in de wijk. Andere mogelijkheid is dat de mannen gewoon iedere week een kampvuurtje bouwen. Ook een heel mannelijke aangelegenheid. Misschien toch maar eens spieken op een doordeweekse dag.

Tadek van Bussel (Foto: Ger Neijenhuyzen)

Niet achteroverhangen maar meedoen

Op woensdagmiddag heerst in de Driesprong volop bedrijvigheid. Er zit een groep Turkse vrouwen met elkaar te praten onder de Nederlandse en Turkse vlag. Twee medewerkers zijn aan de slag met het bereiden van een maaltijd. Een buurtbewoner komt met vragen over openingstijden. In het jeugdhonk staat Luis Garcia achter de bar.

Luis (44 jaar) is zeventien jaar jongerenwerker in dienst van welzijnsorganisatie Tandem. Al die tijd werkt hij in Nijmegen-West, waarvan vier jaar in de Driesprong**.** Hij woont zelf in het Waterkwartier. Hij stelt me voor aan Mohammed (‘Zeg maar Mo’), 13 jaar en Luis’ beste vrijwilliger. Een vrijwilliger van 13 jaar oud? Luis legt uit.

‘Jongerenwerk betekent niet dat de begeleiders alles regelen, van het verzinnen van activiteiten tot het opruimen. Er moet een goede balans zijn tussen deelnemen en verantwoordelijk zijn. Je mag je hier niet zomaar alles laten aanleunen, vandaar dat ik zeg dat ze óók vrijwilligers zijn. Je hoeft het niet alleen te doen, we ondersteunen waar nodig. Neem bijvoorbeeld het komende FIFA 2013-toernooi. De jongens moeten zelf de organisatie ter hand nemen. Wie zijn de deelnemers? Hoe maak je een speelschema en wie staat er achter de bar? Wij kunnen dan helpen met het maken van flyertjes. En natuurlijk houden we altijd een groot oog in het zeil. Je ziet in de loop der jaren wel een voortdurende wisseling van deelnemers. Dan zijn er weer veel jongens van Marokkaanse komaf, dan weer meer een stuk minder.’ Geen meisjes? ‘Nee’, geeft Luis eerlijk toe, ‘meisjes binnenkrijgen is best lastig. Er is een meidenclub, de toeloop is niet enorm. De meisjes die nu binnen zijn, motiveer ik om te blijven. Momenteel is er een vaste kern van ongeveer tachtig jongens en vijftien meisjes.’

Onlangs vond de opening plaats van *het Wolfskuilpleintje.* De jongeren van de Driesprong hebben een grote rol gespeeld bij het opknappen ervan: een geweldige prestatie. Omdat hun verzoek om financiering van een Cruyff Court was afgewezen, zegde de gemeente een opknapbedrag toe voor het onderkomen op het pleintje achter de Driesprong. Er werden goals aangeschaft, een tafeltennistafel, er kwam nieuwe belijning. De betonnen randen werden in NEC-kleuren en met NEC-logo’s beschilderd (vandaar de tweede naam: het NEC-pleintje). Een kunstenaar spoot een graffitikunstwerk op de muur. Bij de opening sponsorde de AH van om de hoek hapjes, drankjes, prijzen. Zo ziet Luis het het liefst: een combinatie van gemeentesubsidie, bijdragen van bedrijven of particulieren en de schouders eronder van de doelgroep zelf!

Leuk en leerzaam

In de Driesprong is van alles te doen. Mits jongeren dus zelf meehelpen. Luis vertelt dat er wel verschil is tussen het een of het ander. Zo zijn er activiteiten puur voor de recreatie. Dat zijn Mo’s favorieten. Als hij zijn huiswerk af heeft - hij zit net op SSGN - mag hij gaan. Hij komt er om te praten met vrienden (‘Niet over moeilijke dingen’), om te tafeltennissen, zaalvoetballen, lol maken, FIFA spelen. Hij vindt Luis een prima vent: ‘Respect voor hem!’ Voor het recreatieve gebeuren wordt een kleine bijdrage gevraagd. Ook als het vooral gaat om plezier geeft Luis de jongeren graag iets mee om over na te denken.

Er zijn daarnaast activiteiten die echt bedoeld zijn om er wat van op te steken. Die zijn vaak ingegeven door een actueel thema. Hij vertelt over een filmpje dat samen met jongeren gemaakt is. ‘Er waren incidenten geweest met het afsteken van vuurwerk in deze buurt. Sindsdien zijn we rond de kersttijd ook veel open. We kregen het idee voor een filmpje over veilig omgaan met vuurwerk. Gezamenlijk is een scenario geschreven en besloten we wie welke rol zou spelen. We hebben een professionele cameraman ingehuurd en zijn gaan draaien. Het resultaat is op Youtube te vinden. Hopelijk dragen we zo bij aan het voorkomen van herhalingen.’ Luis is ook erg trots op het diversiteitspel dat hij samen met Luuk Samson ontwikkelde. Op een speelse manier worden moeilijk bespreekbare thema’s zoals seksualiteit, geloof en nationaliteit aangekaart. Dit

om meer begrip en wederzijds respect te stimuleren. Op de Driesprong is het spel al gelanceerd, maar binnenkort gaan ook andere jeugdhonken en scholen er gebruik van maken.

Van de straat

Tot slot zijn er de trajecten die Luis en zijn collega's inzetten als ze maatschappelijke problemen signaleren waarbij jongeren betrokken zijn. Het vuurwerkfilmpje is een voorbeeld van een educatieve aanpak naar aanleiding van vervelende gebeurtenissen. Om zulke zaken goed te kunnen aanpakken, is er een netwerk van Tandem met veel andere organisaties in de wijk, zoals politie, gemeente, jongerenloket, maatschappelijk werk (NIM). Er zijn kleine individuele problemen waarvoor niet alles uit de kast getrokken hoeft te worden. 'Als Mohammed huiswerk wil maken en dat thuis niet goed lukt, of als ie hulp nodig heeft, kan hij dat gewoon vragen. We helpen hem. Er zijn ook heel ingewikkelde problemen. Dan gaan we letterlijk de straat op om jongeren aan te spreken en binnen te halen, omdat we horen van overlast en gedoe. Samen met het netwerk analyseren we de situatie en besluiten wat we gaan doen. Het kan zijn dat we proberen jongeren aan werk te helpen. Of we begeleiden dakloze jongeren naar Sancta Maria.'

Onzichtbare resultaten

De drijfveren van Luis om met jongeren aan de slag te gaan, zijn simpel. 'Ik heb er ontzettend veel lol in als jongeren er plezier in hebben om samen iets te doen. Ik zei het al: ik wil ze daarbij graag iets meegeven om over na te denken. Al is het twintig jaar later! Ik was zelf een jongen die door een jongerenwerker binnengehaald werd. Ik heb zulke goede herinneringen aan hem, vond dat zo'n prima mens. Ook al was het jaren later dat ik me realiseerde wat hij voor mij gedaan en betekend had. Dat is meteen het moeilijkste aan mijn werk. Ik noem het onzichtbare resultaten. Er wordt steeds geroepen om bewijzen, of de aanpak wel effectief is, of het economisch wat oplevert. Op korte termijn kun je dat haast niet aantonen. Maar ik weet zeker dat er resultaten zijn.' Luis geeft het voorbeeld van een groepje Marokkaanse jongeren dat dreigde af te glijden. Er werd een aanpak ontwikkeld om ze bij de politie of defensie aan het werk te krijgen. 'Jongens met een strafblad kwamen niet in aanmerking en daarna viel de een na de ander af, vanwege gebrek aan motivatie of de moeilijkheidsgraad. Er was er uiteindelijk nog eentje over en ook hij haakte af omdat hij er alleen voor stond. Mislukt dus, deze aanpak. Een paar jaar later rijd ik in een politiefuik. Ik draai mijn raampje open en kijk recht in de ogen van die laatste jongen die destijds afhaakte. Hij pakte het op eigen kracht weer op en klaarde de klus. Toch resultaat!'

Luis Garcia

Dromen

Gevraagd naar zijn dromen, komt Luis met een opmerkelijke uitspraak. 'Ik zou willen dat ik zoveel geld had dat ik dit werk als vrijwilliger kon doen. Ik denk namelijk dat ik dit werk het best en het prettigst als vrijwilliger kan uitvoeren.' Hij lacht als ik om verduidelijking vraag. 'Zonder zuur te willen zijn over bezuinigingen of beleid, is het gewoon geweldig als ik precies zou kunnen doen wat ik echt wil. Dat ik mijn eigen tijd mag indelen en besteden aan de dingen waar ik in geloof. En aan de jongeren die ik met meer aandacht en energie net dat extra duwtje in de rug kan geven om er te kunnen komen.'
Ook Mo heeft dromen, maar die liggen op een ander terrein. 'Ik wil goede cijfers halen, want ik wil advocaat worden. Had je niet gedacht, hè, van een Marokkaan?' en hij klakt met zijn tong. Luis en ik schieten in de lach. 'Kijk, daarom zou ik nou wel eens met hen op bezoek willen bij een rechtbank!'

Aan het eind van het gesprek heeft Luis het over deze moeilijke tijden voor het jongerenwerk. Hij heeft net gehoord dat hij de huur van de sportzaal aan de Zwaluwstraat voor zaalvoetbal van twee groepen niet meer gesubsidieerd krijgt. Is toch zo'n duizend euro mee gemoeid. Zijn er nog mensen of bedrijven die een bijdrage zouden willen leveren zodat dit tot het eind van het jaar door kan gaan? Neem contact op met Luis: *l.garcia@tandemwelzijn.nl*. Wil je meer weten over het jeugdhonk in de Driesprong? Kijk op *tandemdriesprong@hyves.nl*

Tekst: Rian Panis
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Groenpluspagina

De groencommissie van wijkvereniging 'Ons Waterkwartier' gaat zich met vernieuwde energie inzetten voor meer groen in de wijk. Biezen Waterkwartier geldt al jarenlang als een van de meest 'stenige' wijken van Nijmegen waar meer groen gewenst is. Gaandeweg verdwijnt echter juist een substantieel deel van het bestaande groen onder invloed van de vele sloop-, herbouw- en renovatieprojecten die de wijk ondergaat. Ook is overlast van bomen voor omwonenden steeds meer een reden om over te gaan tot kap. Dus is extra aandacht voor het groene volume in de wijk als geheel hoogst actueel.

Het kan anders

Om bij nieuwbouw de aanplant van bomen en groen meer prioriteit te geven is de groencommissie op 9 oktober in gesprek gegaan met de gemeente. Ook worden afspraken gemaakt over het beleid ten aanzien van groenoverlast en groenbehoud. Voorop bij overlast moet staan het zoeken naar alternatieven voor kap en vervanging die aanvaardbaar zijn voor bewoners en die de groene uitstraling van de wijk versterken.

Zie de foto's onder aan deze pagina's.

Tekst en foto's: Carla Dijs

Bellen over groen

'Groencommissie Ons Waterkwartier' bestaat uit Carla Boukamp, Carla Dijs, Ger Hesseling, Irene Maat, Hanneke Michels. Wijkbewoners met vragen of ideeen over groen in de wijk kunnen contact op nemen met Carla Boukamp (024) 356 01 82.

Tekst: Carla Dijs

Bezoek van wethouder Jan van der Meer aan het Westerpark

De inspraak van Carla Boukamp op de politieke avond bij het onderwerp *West wil groene buffer* was voor wethouder Jan van der Meer aanleiding om samen met de groencommissie het Westerpark aan de Rivierstraat nader te bekijken. Op de staat van onderhoud was nog wel wat aan

13 jaar oude acacia's bij Verax staan wegens overlast voor omwonenden op de nominatie om gekapt te worden

Meer bomen in het Westerpark

te merken, maar vooral de schriele aanplant van de eerste twee bos-'etalages' wekte verbazing. Afhankelijk van het beschikbare stadsbudget voor onderhoud gaan alle dode bomen nog dit najaar of anders in het voorjaar vervangen worden. Verder zag de wethouder nog her en der ruimte voor een paar flinke schaduwleverende solitairen om het parkachtige karakter te versterken. Een opsteker!

Tekst en foto: Carla Dijs

Eeuwige snoei!

West wil groene buffer

Zoals iedereen intussen wel weet, hebben ruim 2800 (!) bewoners van West een petitie ondertekend waarin ze de gemeenteraad oproepen om maatregelen te nemen om onze wijken te beschermen tegen overlast van het verkeer dat straks van de nieuwe stadsbrug afkomt.

Voor de precieze tekst van deze motie en verdere informatie kunt u terecht op de website *www.westwilgroenebuffer.nl*

Motie aangenomen

Op 5 september is in de gemeenteraad een motie behandeld die naar aanleiding van deze petitie was ingediend door PvdA en GroenLinks. Het was een interessante discussie. Wij hebben in ieder geval de politiek wakker geschud. De motie is aangenomen en dat betekent dat:

• de luchtkwaliteit en de hoeveelheid verkeer intensief gemeten gaan worden. Dit moet al snel gaan beginnen want we willen een vergelijking kunnen maken tussen hoe het nu is en straks, als de brug er ligt.

• bij deze 'monitoring' de bewoners een volwaardige rol gaan krijgen. Dat betekent dat wij mee gaan bepalen wat en waar en hoe er gemeten wordt en wat er vervolgens met de gegevens gedaan wordt.

• als de effecten van het verkeer een verslechtering laten zien op luchtkwaliteit (over de norm) of geluid (slechter dan nu) er aanvullende maatregelen getroffen zullen gaan worden. Hiervoor is één miljoen beschikbaar uit de exploitatie van de stadsbrug. Ook bij deze maatregelen krijgen de bewoners een 'volwaardige rol'.

• Als het niet nodig is en het geld dus overblijft, gaat het na 2018 gebruikt worden voor groen in Nijmegen-West.

Er bovenop

Ook al is dit een mooi resultaat, het blijft nodig dat WWGB (West wil groene buffer) er bovenop blijft zitten om te zorgen dat, wat de motie belooft, ook daadwerkelijk uitgevoerd gaat worden.

Er gaan zich dus mensen met de uitwerking van een meetnet en met het bedenken van eventueel noodzakelijke maatregelen bezighouden. WWGB roept mensen die hierbij willen helpen dan ook van harte op om contact met ons op te nemen.

U kunt ons bereiken via telefonnummer (024) 378 05 08 of *Westwilgroenebuffer@gmail.com*

Tekst: Irene Maat

Raadslid uit de wijk

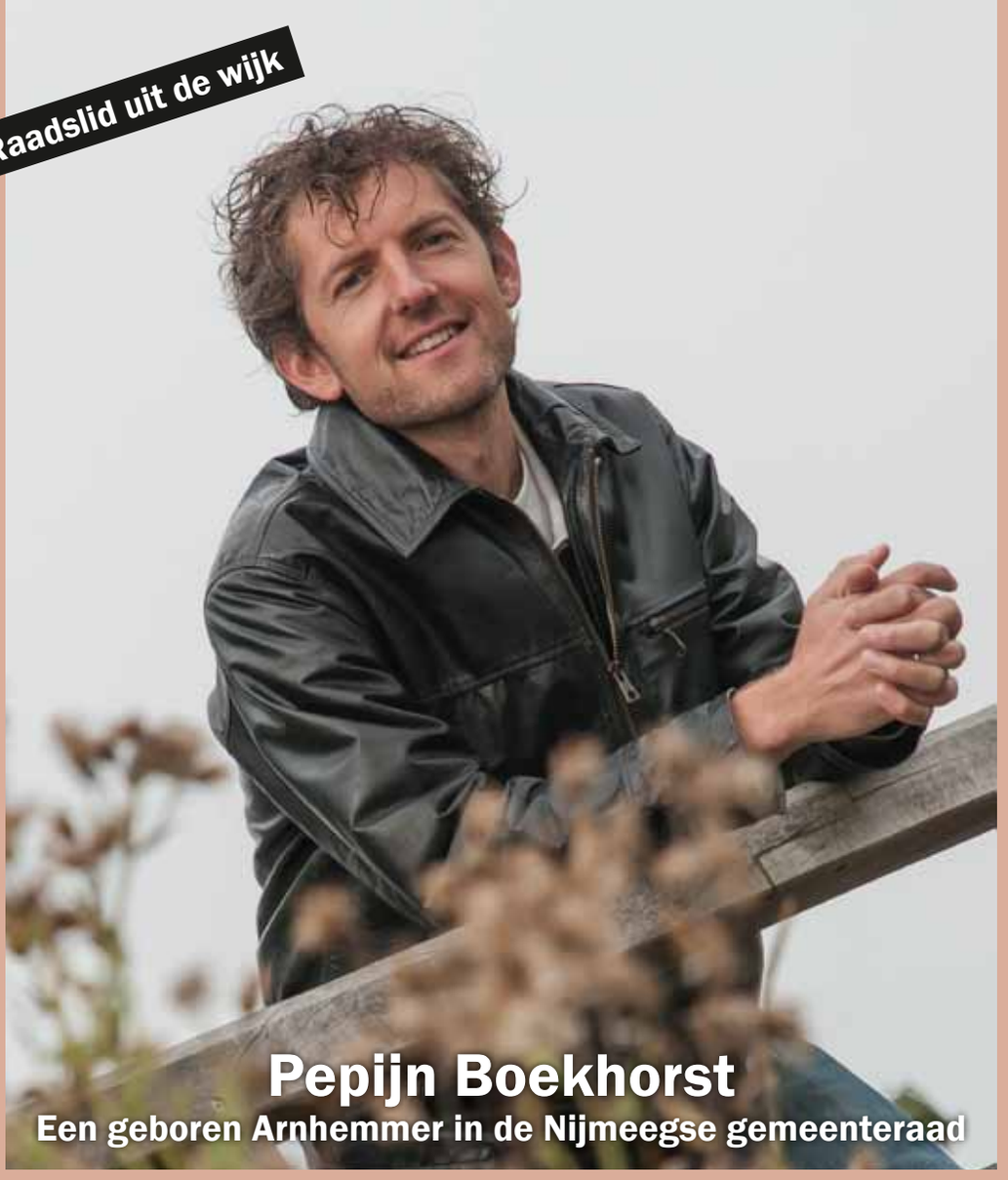

Pepijn Boekhorst

Een geboren Arnhemmer in de Nijmeegse gemeenteraad

In gesprek met Pepijn Boekhorst, 34 jaar, woont samen met Irene en is vader van een dochter van bijna drie maanden. Sinds 2010 zit hij in de gemeenteraad voor GroenLinks. Zijn hobby, zingen in een popkoor, heeft hij op moeten geven, omdat de raadsvergadering op dezelfde avond wordt gehouden als de koorrepetitie. Hij woont tegenover een parkje.

‘Pal aan de rivier, in het groene Meinerswijk in Arnhem-Zuid ben ik geboren. De liefde voor de natuur is me van kinds af aan al door mijn ouders meegegeven. Als baby werd ik in de kinderwagen en later op de fiets meegenomen de natuur in. Mijn vader heeft nog geprotesteerd tegen de aanleg van de Nelson Mandelabrug in Arnhem.’

Werk

‘Tot mijn elfde jaar heb ik in Arnhem gewoond, daarna zijn we naar Ede verhuisd en op mijn zeventiende ben ik in Breda planologie gaan studeren aan de Hogeschool voor Toerisme en Verkeer. Na het afronden van mijn studie wilde ik nog meer weten en ben ik in Nijmegen bestuurskunde gaan studeren. Dat duurde twee jaar. In Apeldoorn kreeg ik mijn eerste baan. Ik werkte daar voor een wethouder die het leuk vond om jonge mensen kansen te geven. Ik mocht presentaties verzorgen, speeches schrijven en informatieavonden voor bewoners organiseren. De onderwerpen waarmee ik me bezighield waren architectuur, monumentenzorg en welstand, en met de permanente bewoning van vakantiehuisjes, een actueel onderwerp in die tijd. Ik zag een vacature van de woningcorporatie Standvast Wonen in Nijmegen en daar heb ik op gesolliciteerd. Bij Hannie Kunst, die toen nog directeur was. In 2009 ben ik in Tilburg gaan werken bij een samenwerkingsverband van een aantal Brabantse woningcorporaties. Iedere dag ga ik met de trein naar mijn werk.’

Politiek

‘Tijdens mijn studie ben ik al actief geworden bij GroenLinks. De natuur, het groene, het milieu, dieren, vind ik erg belangrijk. GroenLinks durft daar het meest voor op te komen en ook echt keuzes in te maken. GroenLinks is ook een partij die kansen wil bieden aan mensen. We houden oog voor mensen die kansen niet kunnen benutten en voor mensen die geen kansen krijgen. Als ik het mag samenvatten in één zin: GroenLinks staat voor eerlijk delen in een groen land. We hebben nu wel een klap gehad met de verkiezingen, in Nijmegen gelukkig iets minder hard dan landelijk. Dat gaan we evalueren. We hebben een aantal besluiten genomen die niet goed zijn gevallen. De politiemissie in Afghanistan bijvoorbeeld. Het Lente-akkoord vond ik weer heel dapper, ik was erg blij dat GroenLinks daaraan heeft meegedaan.’

Bij de mensen thuis

‘Het hoort gewoon bij je werk als raadslid dat je bij de mensen thuiskomt. Mensen weten mij te vinden en als fractie trekken we een paar keer per jaar de wijk in. Het valt me op dat veel mensen je willen spreken als raadslid omdat ze een idee hebben. En ik had verwacht, en dat is niet uitgekomen, dat ik veel meer mensen tegen zou komen die iets niet wilden of die ergens boos over waren. We zijn ook heel actief met bedrijven, met groene ondernemers, daar hebben we een werkgroep voor. Jan van der Meer, onze wethouder, heeft met een aantal grote bedrijven zoals NXP en UMC (Universitair Medisch Centrum) een energieconvenant afgesloten. Dat is goed voor de stad, maar ook voor de portemonnee van deze bedrijven. Hoe minder energie je gebruikt, hoe minder je hoeft te betalen. Mensen die in het ziekenhuis liggen knappen ook eerder op als ze zicht hebben op groen. En als er veel groen en speeltuinen in een buurt zijn, bewegen kinderen meer en hebben ze minder last van overgewicht. Je bespaart dus in de gezondheidszorg.’

Oud-West

‘Als GroenLinks hebben we samen met de PvdA een motie ingediend om een miljoen te reserveren voor de groene buffer in de wijk West. Als uit metingen blijkt dat de luchtkwaliteit afneemt of dat de geluidshinder te groot is gaan we samen met de bewoners kijken welke maatregelen er genomen moeten worden. Dat kan betekenen dat je extra schermen moet plaatsen, of extra groen moet aanplanten. De metingen doen we ook samen met de bewoners, zodat we het samen eens zijn over het getal dat uit de metingen komt. Als raadslid heb ik het enorm naar mijn zin en ik heb gemerkt dat je echt verschil kunt maken met het indienen van een motie. Ik vind deze wijk enorm spannend met de nieuwe stadsbrug in aantocht.’

Tekst: Irma Bogers
Foto: Ger Neijenhuyzen

Ger Hesseling (rechts) vertelt over het Waterkwartier

Ouderen die aan hun rolstoel gekluisterd zijn tellen ook mee in het Waterkwartier

Op 2 september 2012 was het een bijzondere dag voor ouderen uit het Waterkwartier. Een groep wijkbewoners en Welzijnsorganisatie Tandem hebben ervoor gezorgd dat die dag mensen, die slecht ter been zijn en bijna niet meer naar buiten komen, een unieke wandeling kregen aangeboden door hun eigen wijk.

Er waren rolstoelen aanwezig die door vrijwilligers en jongeren uit de wijk werden voortgeduwd. De mensen werden ook actief betrokken bij de wandeling. Zij kregen de opdracht om goed te luisteren en te onthouden wat er onderweg verteld werd. Ook konden ze vragen stellen. Daar werd gretig gebruik van gemaakt.

Romeinen

De wandeling startte vanuit het nieuwe gebied bij de Rijnstraat. Daar is hun verteld dat in de Romeinse tijd in deze omgeving een stadsgracht heeft gelegen en dat in de jaren ’50 het Waterkwartier achter de Rijnstraat eindigde.

Van daaruit zijn de mensen naar het Maasplein gegaan. Daar is hun verteld dat na de sloop van de woningen en het badhuis resten zijn gevonden van de Romeinse stad Ulpia Noviomagus. Tevens kregen de mensen te horen dat de vooroorlogse woningen aan het Maasplein en de Amstelstraat onder het beschermd stadsgezicht vallen, en wat dat betekent.

De wandeling ging verder naar het nieuwe gebied tussen de Sperwerstraat en de Marialaan. Daar werd verteld dat in dit gebied vele ouderen zijn komen wonen die in het verleden in huize Sonnehaert hebben gewoond. Tevens dat er meer dan driehonderd studenten zijn komen wonen en twee supermarkten zijn gerealiseerd.

Sonnehaert

Vandaar uit ging de wandeling naar het voormalige bejaardenhuis Sonnehaert, waar de mensen een drankje en een koud buffet met een barbecue kregen aangeboden. Dat werd geheel verzorgd door jongeren uit het Waterkwartier. Het was prachtig om te zien hoe jong en oud met elkaar omgingen. De dag eindigde met een quiz. Aan de mensen werd gevraagd wat ze die dag gehoord hadden. De meeste mensen wisten niet dat het Waterkwartier zo veranderd was en zo’n rijke geschiedenis heeft. De oude verhalen vlogen over de tafel.

Tekst: Ger Hesseling
Foto’s: Simone Nicolasen

Jongeren en ouderen

Kijk op de wijk

Van 13 tot en met 21 september trok de wijkenkaravaan door Nijmegen om te praten met bewoners over de stadsvisie 2020. 18 september was de dag van West. Tijdens straatinterviews ’s ochtends wensten bewoners van Neerbosch-Oost zichzelf en nieuwkomers in 2020 vooral meer persoonlijk contact toe. En een oproep aan de media: hou op met die negatieve berichtgeving over de wijk. In het Hobbycentrum West in de Wolfskuil werd tijdens de lunch geluisterd naar oude verhalen uit de Wolfskuil in combinatie met een quiz: wanneer was het beter, toen of nu? Een lichte voorkeur ging uit naar toen. Waarom? Bewoners ondervonden bijvoorbeeld meer vrijheid om in eigen beheer buurtcentra te ontwikkelen en beheren. In de middag dacht in de Moskee Heseveld een bont gezelschap van jong en oud, allochtoon en autochtoon na over de vraag: hoe zie jij je toekomst in 2020? Gehoord: ‘Geboren worden, leven, wonen, verzorgd worden in Nijmegen, dat kan ongeacht je afkomst. Maar bijvoorbeeld volgens islamitische gewoontes ook begraven worden in Nijmegen, dat ontbreekt nog.’ De gesprekken ’s avonds in de ontmoetingsruimte van de Griffioen in het Waterkwartier lieten zien dat bewoners in vernieuwing geloven, met respect voor behoud van het ‘oude’. West wordt een *hot* stadsdeel en een nieuwe poort tot het centrum met kansen voor ondernemers en cultuur. Veel gehoorde wens: meer tijdelijk gebruik van lege panden en braakliggende gebouwen en vooral ruimte om elkaar te ontmoeten, om te vinden en verbinden. De *social media* kunnen daarbij helpen, maar er gaat niets boven persoonlijk contact. Het gevoel van deze dag: Wees welkom in West nu en in 2020.

Michiel ten Dolle, wijkmanager
(Foto: Jacqueline van den Boom)

De Oversteek

Foto's: Ger Neijenhuyzen

Bij de pinken

Een mooie nazomerse dag, ik ben aan het werk. Met hongerige ogen kijk ik naar buiten. Mijn besluit is genomen: ik ga een blokje om.
In het niet zo overdadige groen dat Nijmegen Oud-West rijk is, spot ik een bankje. Ik ga zitten en zie een oude dame aan komen achter haar rollator. Ze laat zich voorzichtig naast me zakken. Ik vraag haar of ze overweg kan met haar hulpmiddel. Ach, tot voor kort kon ze nog zonder dat ding. Ze brak haar heup en weg was haar mobiliteit. Ze is 88 jaar, maar rollators zijn voor oude mensen. Maandenlang meed ze de straat. De buurt mocht haar zo niet zien. Toen ze ontdekte dat ze daarmee vooral zichzelf had, gaf ze zich eraan over. Ik had haar vroeger eens moeten zien! Ze was het bloemetje van de straat, haar zus het steeltje. Ze heeft de Waal meermaals dichtgevroren gezien. Iedereen in de buurt had een bijnaam. Melkboeren kwamen nog met paard en wagen langs. Alles was anders nu, toch had ze plezier in het leven. Ze trainde haar geheugen door puzzels te maken, waarbij ze met haar puzzelboekje zwaaide. Het bleken woordzoekers: eerst vragen beantwoorden en dan de antwoorden wegstrepen in een schema vol letters. De puzzel die ze nu onderhanden had, was haar te moeilijk, want van computers wist ze niks.
Ik moest maar weer eens aan de slag, sta op en wens haar een fijne middag. Mijn oog valt op de computerpuzzel: *naam voor organisatie die gebruikers aan Internet verbindt.* Internetprovider, is haar wat bibberig geschreven antwoord, het woord doorgestreept in het schema. Hoezo te moeilijk? Met het koppie is niks mis!

Rian Panis (Foto: Ger Neijenhuyzen)

Oproep om mee te denken

Onrust in de Kuul

Het rommelt in de Wolfskuil. Op diverse plekken in de wijk heerst onrust, ontevredenheid en bezorgdheid over de verschillende ontwikkelingen in de laatste maanden. Onrust over het uitblijven van de nieuwbouw op het Nachtegaalplein. Onrust over het aantal gekraakte panden in de wijk. Bezorgdheid over het aantal tijdelijke bewoners in de Kuul. Ontevredenheid over de slechte onderhoudstoestand van bijvoorbeeld het straatwerk rondom de Pastoor Zegerstraat.

Het speelt in de wijk en *de Wester* wil daar dan ook graag uitgebreid bij stil staan. In dit nummer met een beschrijving van de stand van zaken en in het volgende nummer door de bewoners en direct betrokkenen aan het woord te laten. Dus geen visies op het Nijmegen van 2020, maar een duidelijk beeld op het Nijmegen van nu, anno 2012.

Nachtegaalplein

De woningen op het Nachtegaalplein en directe omgeving zijn inmiddels geruime tijd gesloopt. De geplande nieuwbouw straalt de voorbijgangers ook al maanden tegemoet van de reclameborden, maar van enige concrete vooruitgang valt weinig te bespeuren. Portaal (eigenaar van het plein) liet in het vorige nummer van De Wester weten dat de bewoners mochten genieten van de huidige bloemenpracht op het braakliggende terrein en dat er in het najaar gestart gaat worden met het bouwrijp maken van de grond. Helaas staat dit geschetste beeld haaks op andere geluiden die er zijn te horen.

Raadsleden Stijn Verbruggen (PvdA) en Pepijn Boekhorst (GroenLinks) hebben eind augustus aan het college van B en W enkele vragen voorgelegd over de stilstand rondom het Nachtegaalplein. Uit de antwoorden van het college blijkt dat Portaal pas kan gaan bouwen als er voldoende woningen zijn verkocht. De optie om in plaats van koopwoningen meer huurwoningen te bouwen biedt volgens het college ook geen oplossing. In beide gevallen is het bouwproject niet rendabel en kan Portaal de bouw simpelweg niet betalen.

Het door Stijn Verbruggen opgeworpen plan om van het Nachtegaalplein een tijdelijk park te maken, lijkt met name te stuiten op belastingtechnische bezwaren. Op het moment dat Portaal (de eigenaar van het plein) de thans nog aanwezige funderingen van de oude woningen verwijdert, wordt de grond *bouwrijp*. Wil Portaal de grond vervolgens verkopen, dan wordt er een btw-tarief van 21 procent en een overdrachtsbelasting van 2 procent gerekend. In het andere geval is er slechts 6 procent verschuldigd. In de huidige tijden kan dit net de druppel zijn om een verkoop te laten stranden.

Nonnendaalsedwarsstraat

Gekraakt poortgebouw op het Nachtegaalplein

Portaal lijkt dus voorlopig weinig belang te hebben bij het bouwrijp maken van de grond rondom het Nachtegaalplein.

Linksom of rechtsom verkeert het bouwproject in een impasse. De Wester wil graag inventariseren hoe u als buurtbewoner daar over denkt. Heeft u ideeën, klachten, hersenspinsels of andere gedachten die u wil uiten, laat het ons dan weten op dewester2012@yahoo.nl. Vermeld in ieder geval ook uw adresgegevens, zodat wij contact met u kunnen opnemen.

Krakers

Er zijn momenteel meerdere panden gekraakt in de wijk. Het gaat onder andere om het Poortgebouw op het Nachtegaalplein en de bedrijfsgebouwen op het terrein van het voormalige tuincentrum Jacobs aan de Molenweg. Tegen de krakers in het Poortgebouw heeft Portaal via een kort gedingprocedure een ontruimingsbevoegdheid gevorderd. De uitkomst van deze procedure is nog niet bekend bij het ter perse gaan van dit blad.
Portaal heeft het terrein van Jacobs aan de Molenweg aangekocht met het oog op realisatie van 109 appartementen. Het zou gaan om 87 sociale huurwoningen en 22 woningen voor de Driestroom inzake huisvesting van mensen met een verstandelijke beperking. Voor de realisatie van deze plannen van Portaal dient eerst het bestemmingsplan te worden gewijzigd, zodat het terrein van Jacobs voorlopig braak blijft liggen. Er zijn geen aanwijzingen dat Portaal de voormalige bedrijfsgebouwen van Jacobs op korte termijn wil (laten) ontruimen.

De aanwezigheid van krakers roept gemengde gevoelens op. De een ziet het als pure verloedering van de wijk, de ander betreurt met name het feit dat gekraakte panden vaak geheel worden uitgeleefd door krakers. Zeker met het Poortgebouw is dit gezien de status van beschermd stadsgezicht een probleem. Weer anderen kunnen wel sympathie opbrengen voor de krakers, zeker met het huidige tekort aan beschikbare (sociale) huurwoningen.

De Wester wil graag inventariseren hoe u als buurtbewoner daar over denkt. Heeft u ideeën, klachten, hersenspinsels of andere gedachten die u wil uiten, laat het ons dan weten op dewester2012@yahoo.nl. Vermeld in ieder geval ook uw adresgegevens, zodat wij contact met u kunnen opnemen.

Tijdelijke bewoning

Mede om kraak te voorkomen heeft Portaal alle woningen die op de nominatie voor sloop staan tijdelijk verhuurd. Dit heeft gezorgd voor een grote stroom tijdelijke bewoners in de wijk. Critici van deze oplossing zeggen dat tijdelijke bewoners vaak weinig binding hebben met de wijk, geen aandacht hebben voor de leefomgeving en een verschraling van de bestaande sociale contacten binnen de wijk betekenen.

Pastoor Zegersstraat

Anderen zien de komst van jonge stellen en studenten juist als een mooie aanvulling op de bestaande populatie, wat een nieuwe dynamiek aan de wijk geeft. In het voetspoor van een jonge generatie volgen immers vaak allerhande andere (culturele) initiatieven en ontwikkelingen die de wijk kunnen verrijken.

De Wester wil graag inventariseren hoe u als oude of juist nieuwe (!) buurtbewoner daar over denkt. Heeft u ideeën, klachten, hersenspinsels of andere gedachten die u wil uiten, laat het ons dan weten op dewester2012@yahoo.nl. Vermeld in ieder geval ook uw adresgegevens, zodat wij contact met u kunnen opnemen.

Staat van onderhoud

Het heeft er alle schijn van dat het onderhoud van de wegen rondom de te slopen straten (Pastoor Zegerstraat, Oude en Nieuwe Nonnendaalseweg en omgeving) op een heel laag pitje staat. Zelfs op een dergelijk laag pitje dat de bestrating er momenteel erbarmelijk uitziet. Gaten in de weg, stoeptegels die los en schots en scheef liggen en soms ook een opstapeling van allerhande rotzooi. Een bestrating in een slechte toestand nodigt immers vaak niet uit om de directe leefomgeving schoon te houden. Het aangezicht van deze straten is weinig uitnodigend. Wat dat betreft wordt de verkoop van het Nachtegaalplein en omgeving ook weinig aantrekkelijk gemaakt. Potentieel geïnteresseerden in de nieuwbouw worden wellicht alleen al afgeschrikt door deze slechte staat van onderhoud.

De gemeente heeft destijds de Koninginnelaan keurig aangepakt. De vraag is waarom deze ontwikkeling niet naar de rest van de wijk wordt doorgezet. De Wester wil graag inventariseren hoe u als oude of juist nieuwe (!) buurtbewoner daar over denkt. Heeft u ideeën, klachten, hersenspinsels of andere gedachten die u wil uiten, laat het ons dan weten op dewester2012@yahoo.nl. Vermeld in ieder geval ook uw adresgegevens, zodat wij contact met u kunnen opnemen.

Decembernummer de Wester

De Wester wil in het decembernummer uitgebreid aandacht besteden aan deze problemen in de wijk Wolfskuil. Als u tegen heel andere problemen aanloopt dan horen wij dat natuurlijk ook graag. We kunnen niet aan alles aandacht schenken, maar een inventarisatie van de stand van de wijk lijkt op dit moment niet verkeerd. Zoals gezegd gaat het in eerste instantie om de wijk nu en niet om de wijk in 2020.

Tekst: Tadek van Bussel
Foto's: Ger Neijenhuyzen

Afscheid oude school

Eind augustus hebben we met alle kinderen afscheid genomen van het oude schoolgebouw van de Aquamarijn aan de Biezendwarsstraat.

Medio 2014 komt er naast het nieuwe voorzieningenhart *De Biezantijn* ook een nieuw schoolgebouw voor de Aquamarijn. In de tussenliggende periode worden alle kinderen gehuisvest op de locatie aan de Spechtstraat. Ook de peuters van de Waterlelie en Kinderhuiskamer Dolfijn hebben hun intrek genomen op deze locatie.
Om het afscheid een feestelijk tintje te geven, hebben alle kinderen en peuters het schoolgebouw met vrolijke tekeningen beschilderd.
Begin oktober is het oude schoolgebouw afgebroken. Het nieuwere gedeelte wordt gerenoveerd. Naast een 14-klassige basisschool komt op deze locatie een kinderdagverblijf, een peuterspeelzaal en buitenschoolse opvang.

Tekst: Arie Krijgsman
Foto's: Ger Neijenhuyzen en Dave van Brenk

‘Buschauffeur, maar wel met wat extra’s!’

Ramon de Bakker

Ramon de Bakker is buschauffeur bij Breng. Hoewel hij dit werk met veel liefde en plezier doet, heeft hij daar nog een extra dimensie aan toegevoegd. Hij was de eerste Nijmeegse bustwitteraar.

Omdat hij gestopt was met roken, had hij in de pauzes en andere vrije momenten tijd over en is begonnen met twitteren. Ramon is ook een echte denker en vindt het leuk om tweets te versturen over wat hij meemaakt tijdens zijn busritten en zo met andere twitteraars van gedachten te wisselen. Dat sloeg in als een bom, want hij kreeg talloze positieve reacties, even-als een gezonde afleiding. Ramon zelf twittert onder de naam @nijmeegsebus en veel met zijn collega’s @crazyharry1 en @fransreek. (Inmiddels zijn er ook collega-buschauffeurs met twitteren actief in met name Arnhem en op de Veluwe.) Ramon kreeg onder meer van dagblad de Gelderlander publiciteit. Tijdens de Eerste Nijmeegse Wijkmediadag in april in Wijkcentrum De Ark van Oost werd hem gevraagd een radioprogramma te gaan presenteren op RTV Nijmegen1. Hij heeft daar nu een eigen live-radioshow – samen met zijn collega/vriend Harry – op de vrijdagavond van 7 tot 8 uur. Er wordt dan veel (slap) gekletst, er worden leuke muzieknummers gedraaid, er is dan steeds een telefoongrap, er is een vast item *maak de zin af*... en er worden tweets van die afgelopen werkweek belicht.

Denken en doen

Tijdens zijn werk denkt Ramon veel na over allerlei dingen des levens. Daarbij kijkt hij veel om zich heen en ziet ook veel dat de moeite waard is om door te geven. Er komen dan opvallende situaties langs van mensen uit bijvoorbeeld minderheidsgroeperingen, mensen met een bepaalde seksuele geaardheid, allochtone medelanders, mensen met een aparte lichaamsbouw. Al deze tweets zijn louter als kwinkslag, als grap met soms een wat scherpe ondertoon. Deze zijn absoluut nooit kwetsend! Het gaat om de humor erachter, want niemand is immers perfect, toch! Mensen, zijn klanten als buspassagiers, worden altijd in hun waarde gelaten, maar vaak gedragen sommigen zich zodanig dat ze zelf graag willen opvallen.

Buslijnen en voorkeur

Ramon rijdt merendeels op de lijnen 1 tot en met 11, maar ook (tijdens de spitsuren) op de lijnen 24 en 25. Vaak zijn het voor iedere chauffeur meerdere verschillende lijnen per dag. Lijn 2 van Plein 1944 naar Weezenhof v.v. heeft zijn voorkeur en hij weet ook waarom. Op deze lijn zit de grootste verscheidenheid aan passagiers, nogal wat studenten, winkelend publiek en mensen die op de een of andere manier de aandacht trekken. Op lijn 2 is veel afwisseling, omdat het een heel drukke lijn is met vaak volle bussen.
Hij heeft gelukkig weinig problemen tijdens zijn werk. Behoudens kleine voorvallen bij de nachtdienst is hij nauwelijks met agressie in aanraking gekomen. Volgens uw redacteur is dat te danken aan zijn opstelling, zijn vriendelijkheid tegenover de klanten en zijn behulpzaamheid waar nodig.

Anekdotes

Ramon denkt daarbij aan een voorval dat hemzelf overkwam en dat hij ook doorgetwitterd heeft:
Op het drukke busstation bij Nijmegen-Centraal zagen veel mensen hem eens (gelukkig niet ernstig) struikelen over de losgeraakte riem van zijn eigen diensttas.
Ooit zette hij de bus stil om voor een bejaarde en wat moeilijk lopende man een zitplaats te regelen in een overvolle bus. Daar was die man nogal verbolgen over, omdat hij zelf wel kon bepalen of hij wilde zitten of niet. En ja, wat moet je dan met jouw hulpvaardigheid?
Een rolstoeler moest eens de bus uit, een bus die nog een handmatig bediende uitklapbare rijplank had. Niemand van de passagiers was bereid om te helpen, zodat Ramon dat ging doen. Uit een soort ‘dankbaarheid’ tegenover de betreffende passagiers op het platform bij de uitgang van de bus liet hij deze plank bij het weer terugplaatsen met een fikse klap vallen wat met nogal kabaal en een flinke stofwolk gepaard ging.

Tekst: Peter van Kraaij
Foto: Jacqueline van den Boom

Er op uit in de regio

Nijmegen omarmt de Waal

Niet alleen de bouw van de nieuwe stadsbrug *De Oversteek*, maar ook de teruglegging van de dijk in Lent spreekt talloze Nijmegenaren tot de verbeelding. Je kunt geen keer langs de bouwputten komen of er staan belangstellende mannen én vrouwen te kijken naar de vorderingen. Als vrouw heb je dan ook nog eens bekijks van al die mannen, zeker als je 'domme vragen' stelt, zoals 'komen er ook pijlers in het water'?

De meeste vragen kun je beter bewaren voor een bezoek aan het *Informatiecentrum Nijmegen omarmt de Waal*. Op de boot Quirin's aan de kade tegenover Holland Casino is een aantrekkelijke ruimte ingericht, waar 'de enige Nijmeegse ambtenaar achter de balie op het water' heel graag tekst en uitleg geeft. Allereerst laat de bezoeker zich verrassen door het uitzicht vanaf de boot en de frisse inrichting van de ruimte onderdeks. Van rechts naar links en terug krijg je al kijkend werkelijk het gevoel: Nijmegen omarmt de Waal. Over de dijkteruglegging en De Oversteek is er volop informatie te vinden. Zowel audiovisueel, als op papier en 'in het echt'. Op verzoek van bijvoorbeeld SWON het seniorennetwerk die dit in augustus organiseerde, kun je de presentatie meebeleven gekoppeld aan een fietstocht. Maar elke geïnteresseerde Nijmegenaar kan het Informatiecentrum binnenlopen. Let wel op de openingstijden (zie kader).

Dijk terug

Als de dijk in Lent wordt teruggelegd, ontstaat een nevengeul met daarin een eiland. Over de geul komt nog eens een nieuwe brug, want er blijven huizen staan op het eiland en er komt nieuwe stedelijke bebouwing bij. De nevengeul levert verder een uniek rivierpark op in het hart van Nijmegen. De dijkteruglegging is uiteraard ook en vooral bedoeld om de Waal en de scheepvaart meer ruimte te geven. De flessenhals die de Waalbocht bij Nijmegen lange tijd was, is dan verleden tijd.

De bouwwerkzaamheden aan de dijk en de geul werden voorafgegaan door archeologisch onderzoek. Daarbij zijn restanten gevonden van het 16e eeuwse Fort Knodsenburg, waarvan de stervormige gracht altijd zichtbaar is gebleven. Je moet wel goed kijken als je niet weet waar Fort Knodsenburg (*Lent of Hope and Glory*) ooit stond.

De Oversteek

De nieuwe Nijmeegse stadsbrug die vanaf november 2013 ook als verbinding voor Dukenburgs verkeer naar en van het noorden belangrijk zal worden, begint al aardig vorm te krijgen. Ook krijgt de brug een 'aardige' vorm: buitengewoon elegant en verrassend. Zoals de aanbrug aan de Lentse kant met een zwierige boog naar de overzijde wordt geleid om over het voormalige terrein van Van der Stad langs de Vasim naar de Energieweg, eveneens meanderend maar overzichtelijk, de twee delen Nijmegen met elkaar te verbinden! Het Westerpark, dat daar intussen is aangelegd, komt prominent als groenzone in beeld. De ontwerpers van de mooie brug hebben zelf uitgesproken toekomstideeën. Je hoeft *De Oversteek* maar te googelen of naar het Informatiecentrum aan de Waalkade te gaan om te kijken of je hun mening deelt of niet.

Tekst: Hette Morriën
Foto's: Peter Saras

'De Oversteek' in aanbouw

Informatiecentrum Nijmegen omarmt De Waal: Quirin's, Waalkade 100. Openingstijden: wo t/m za 13.00-17.00 uur; zo 11.00-17.00 uur. Groepen op afspraak: 06 11 70 07 33, e-mail: *nijmegenomarmtdewaal@nijmegen.nl*

Zilveren Waalbrugspeld voor Dini Verwaayen-Lamers

‘Iedereen wist het behalve ik’

Zondag 19 augustus ontving Dini Verwaayen-Lamers de Zilveren Waalbrugspeld uit handen van loco-burgemeester Turgay Tankir. De feestelijke overgang van het Gemeenschapshuis naar Sonnehaert kreeg hiermee wel een heel bijzonder tintje.

Hoe voelt het voor u om de Waalbrugspeld te krijgen?

‘Nou ik zal je vertellen, in het begin, ik wist er helemaal niks van. We wilden eigenlijk gaan fietsen, zo’n mooi weer was het. Maar ze hadden tegen mijn man gezegd: “Dat kan niet, je kunt niet gaan fietsen, want je moet daar heen gaan.” En wij daarheen en nog helemaal nergens geen erg in. Mijn kinderen waren er en mijn kleinkinderen en de cursisten. Opeens hoorde ik: “Mevrouw Verwaayen even naar voren komen.” En toen stond ik daar. Het was een hele verrassing voor mij. En nu, ik vind het nog steeds hartstikke leuk, want ik ben nog steeds hartstikke trots.’

Bijna 36 jaar lang verzorgde Dini naaicursussen in het Waterkwartier. Ze zat zelf op de bloemschikcursus toen de vraag kwam van Jopie Hendriks of ze geen cursussen wilde geven in de wijk. Ze had immers een coupeusediploma op zak, gewoon op school gehaald. Haar vader was gek van diploma’s en wilde dat voor al zijn kinderen. Net 18 jaar begon ze met dameskleding maken en vermaken en ritsen inzetten voor anderen. Pakken, broeken, colbertjes maakte ze vooral voor thuis.

De eerste cursussen werden gegeven achter in het Gemeenschapshuis. Vier groepen op maandag en dinsdag, middag en avond. Gemiddeld zeven dames per groep. Dini kreeg een eigen sleutel en een eigen kast. Geld voor koffie en thee voor 25 cent ging in een bekertje. Haar eigen machine stond er en de cursisten namen in het begin hun eigen machine mee. Later verhuisden ze naar verschillende lokalen in de school en weer terug. Doordat er kinderen kwamen, verschoven de lessen naar de avonduren. De opzet van de cursus was duidelijk. Zelf zo goedkoop mogelijk kleding maken. Het was een arbeiderswijk en er was niet veel geld. Onderling hadden de cursisten een soort competitie wie het goedkoopste uit was. ‘Ik weet nog goed op een maandagavond. Een cursist had een lapje, je wil het niet geloven. Dat was 2,50 meter en zat vol fouten en daar moest dan nog een blouse van gemaakt. We hebben de hele avond geschipperd en gelegd en dan ben je trots dat het toch lukt.’

Dini heeft met zachte maar vastberaden hand de cursisten de kneepjes van het vak geleerd. ‘Ze moesten bij mij altijd doorslaan, en dat vonden ze niet leuk.’ De laatste jaren is het sociale aspect meer naar voren gekomen en werd er meer en meer gepraat. Dat de lessen goed zijn bevallen, blijkt wel uit het feit dat sommige cursisten wel tot 27 jaar lang bleven komen. Een jaar geleden heeft ze aangekondigd dat ze ging stoppen, zodat zijzelf en de cursisten aan het idee konden wennen. ‘Ik dacht na bijna 36 jaar en nou is het genoeg.’ Een klein groepje komt nu nog zelf bij elkaar op dinsdagavond in Sonnehaert in afwachting van een nieuwe cursus.

Tekst: Carla Dijs
Foto: Ger Neijenhuyzen

De vlinders van Nijmegen

‘Papillon wist de vrijheid te bereiken en de rest van zijn leven leefde hij in vrijheid…’ Zo eindigt de prachtige film Papillon van Franklin J. Schaffner, gebaseerd op de autobiografische roman van Henri Charrière. Laatst keek ik weer naar deze film. Ik moest denken aan vele tienduizenden vlinders die net als Papillon naar vrijheid verlangden. Niet alle pogingen om onrecht en onderdrukking te ontvluchten en de grenzen van de vrijheid te bereiken slaagden. Nijmegen werd het eindstation van enkele honderden van hen. Waar ze zonder geknetter van de kalashnikovs, dictatuur van de landmijnen en blinde bommenwerpers in alle vrijheid de zonsopgang tot zonsondergang of andersom beleven. Deze veroveraars van de vrijheid proeven Nijmegen heel anders. Het zou leuk zijn als andere stadsgenoten met hùn zintuigen de Waalstad ervaren.

Nu Nijmegen bezig is met het ontwikkelen van een stadsvisie voor het jaar 2020, zou het goed zijn als deze nieuwe veroveraars van het Nijmegenaarschap betrokken worden bij het debat over hun toekomst. Zij die elders de pijn van ontworteling ervoeren en hier geaard zijn, hebben de stad veel te bieden.

Afgelopen tien jaar zijn in deze stad vele pogingen gedaan om de inburgering van de nieuwe Nijmegenaren te bevorderen. Maar het stadsbestuur, dat in zijn plannen mooie kreten als *Solidaire stad, Ongedeelde stad, Bruisende stad* gebruikte, besefte onvoldoende dat onderwijs en arbeidsparticipatie essentieel zijn voor een volwaardig thuisgevoel. Er werd geroepen: ‘Wij moeten allochtonen verspreiden over de wijken!’ ‘Wij moeten het ontstaan van zwarte scholen tegengaan en de witte vlucht verbieden’, terwijl dezelfde colleges het woonbeleid in stand hielden dat ervoor zorgde dat concentratiewijken als Meijhorst en Hatert zijn ontstaan. Wijken, waar soms meer dan de helft van de opgroeiende kinderen ervaart hoe hun ouders uitgesloten worden van kansen op de arbeidsmarkt. Zij hebben geen behoefte aan mooie prestigeprojecten van de elite uit Nijmegen-Oost. Willen wij dat ons Nijmegen in 2020 een harmonieuze samenleving is, dan moeten wij investeren in het burgerschap van iedereen. Iedereen telt. Kijk naar de demografische cijfers. Laat deze wijken ook spreken! Toegankelijkheid van onderwijs, zorg en arbeid en gelijke kansen voor alle opgroeiende talenten maken van Nijmegen een sterke en duurzame wereldstad. Daarvoor is het nodig om in plaats van de *witte vlucht* tegen te gaan, de dominantie van de witte elite te bestrijden. Het witte bestuur van kleur voorzien. De witte kunst en cultuurparticipatie verkleurrijken en de héle stad vergroenen… Kortom, een bescheiden overheid met een visie op het samenlevingsbelang die ruimte biedt aan vernieuwing. Zodat de papillons mooiere vluchten maken boven de door de Waal geïnspireerde bloemenvelden. Bloemenvelden van diversiteit.

Qader Shafiq (Foto: Lilia Volkova)

Waterkwartier

Discussie

Graag willen wij u als wijkbewoners van Nijmegen-West uitnodigen deel te nemen aan een discussie over de volgende vraag:

Wat moet er gebeuren met het terrein van Huize Sonnehaert als dit terrein, waarschijnlijk na 2020, een andere bestemming zal krijgen?

Eigenlijk meer dan uitnodigen, willen we u uitdagen om met wensen, ideeën, mogelijkheden, plannen of andere gedachten te komen voordat de gemeente Nijmegen er zelf een bestemming voor gaat bepalen.
Wij willen in de komende uitgaven van *de Wester* een podium bieden aan uw inbreng. Daaruit zullen we dan gezamenlijk de beste ideeën bundelen en met de gemeente Nijmegen bespreken.
U kunt uw reacties zenden aan de redactie van de Wester: E-mail: *redactie@dewester.info*. Of u kunt ze opsturen naar het redactieadres: Voorstadslaan 248, 6541 SZ Nijmegen.

Tekst: de redactie

Wijkvereniging ‘Ons Waterkwartier’

Op dinsdag 6 november is de eerstvolgende bijeenkomst van de wijkvereniging ‘Ons Waterkwartier’. Deze vindt plaats in het tijdelijke wijkcentrum in de Sonnehaert.

De voorzitter opent de vergadering om 19.30 uur en de bijeenkomst eindigt rond 21.30 uur.
Wijkbewoners kunnen deze openbare bijeenkomst altijd bijwonen als toehoorder, maar het is ook mogelijk een gespreksonderwerp op de agenda te zetten. Dit kunt u doen via het secretariaat, Ineke de Jong, telefoon (024) 377 85 25 of via e-mail *ineke.de.jong@me.com*

Tekst: Ruud de Vries

Overtocht van de activiteiten van het gemeenschapshuis naar Sonnehaert

Op de warmste zondag van de afgelopen zomer, 19 augustus, vond de overtocht plaats van de *eerste steen* van het Gemeenschapshuis naar het tijdelijke onderkomen in een gedeelte van de Sonnehaert aan de Vlietstraat.

Veel mensen hadden de moeite genomen aanwezig te zijn. De gemeente Nijmegen was vertegenwoordigd door de wethouders Hannie Kunst en Turgay Tankir. Samen met Hein Alwicher en Ruud de Vries is de eerste steen uit de muur gehaald. In een feestelijke optocht met muziek, ballonnen en zelfs met een echte schitterende koets werd de steen overgebracht. Een zeer geanimeerde middag volgde, met demonstraties, voorlichting en informatie. Er werd stilgestaan bij het verleden maar vooral bij het heden.

The day after...

De rechtervleugel van Sonnehaert is volledig aangepast binnen de mogelijkheden die daar voorhanden waren. Er is een ruimte met bar en biljart, twee kleine vergaderzalen, ruimte voor jongeren en de oriëntaalse dansschool. Een van de ruimtes is vast verhuurd. Daarnaast zijn de toiletmogelijkheden aangepast. Ook zijn er een kleine keuken en een aparte ruimte voor de beheerder. Het is echter bij lange na niet voldoende om alle activiteiten onder te brengen. Toch zullen we moeten roeien met de riemen die we hebben.
Helaas zullen enkele activiteiten niet helemaal of helemaal niet kunnen worden uitgevoerd, vanwege gebrek aan ruimte. Maar we hopen op begrip voor de twee jaar dat we hier zijn ondergebracht en ons zullen moeten behelpen.

Tekst: Ruud de Vries
Foto: Ger Neijenhuyzen

Skaeve Huse komen er niet

Op woensdagavond 3 oktober hebben Burgemeester en Wethouders het besluit genomen om de Skaeve Husewoningen aan de Winselingseweg/ Waalbandijk *niet* te plaatsen.

De wijkvereniging ‘Ons Waterkwartier’ heeft zich - namens de bewoners uit die omgeving - enorm ingespannen dit voor elkaar te krijgen.
In *de Wester* van december zullen wij u hierover uitgebreid informeren.

Tekst: Ruud de Vries

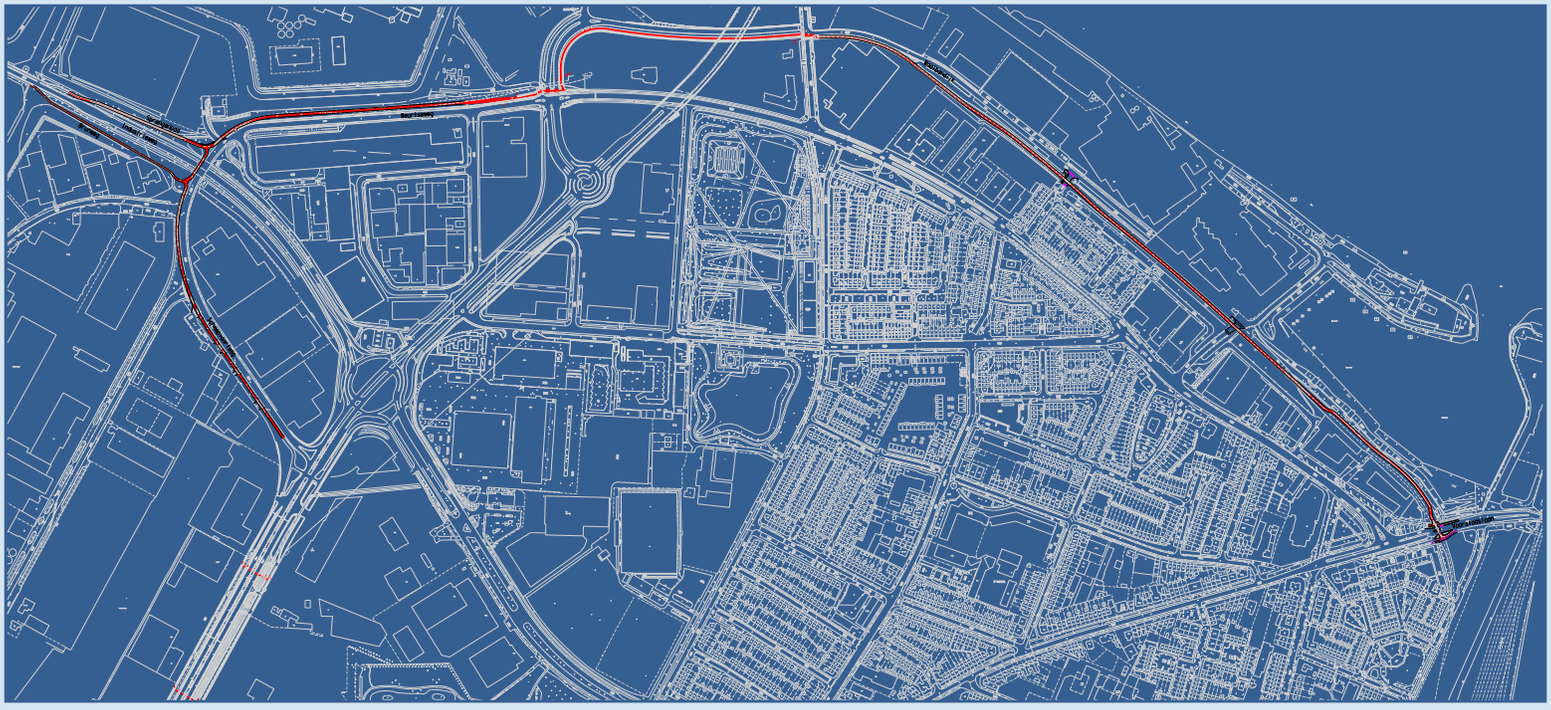

Snelfietsroute

De berichtgeving in de media over de snelfietsroute vanuit Beuningen naar Nijmegen is veelvuldig onder de aandacht gebracht, maar nu komt hij er ook werkelijk!

Vanaf de sluis in Weurt wordt een brede en vooral verlichte fietsroute aangelegd die aansluit op de nieuwe wegen rondom de oprit van de Oversteek. De route gaat lopen over de Waalbandijk (alwaar vroeger het spoorlijntje lag) richting Hezelpoort.
Het gaat een goede verbinding worden die naar nu blijkt nog tijdelijk is, totdat de officiele en verdiepte Waalbandijkweg wordt aangelegd als aanvoerroute voor de nieuwe parkeergarage bij de Hezelpoort. Door deze nieuwe verbinding zijn de fietsers volledig gescheiden van het drukke gemotoriseerde verkeer op de Weurtseweg.

Over het belangrijke *verkeersknooppunt* bij de Hezelpoort wordt nog overleg gepleegd. Ook de technische mensen achter de tekentafel zijn daar hun hoofd nog over aan het breken.
Het is een ingewikkelde opgave om de goede verkeersstructuur te bepalen voor de aan- en afvoer van het verkeer vanuit de Handelskade, de nieuwe parkeergarage, de nieuwe Waalbandijkweg, Weurtseweg, Voorstadslaan en vanuit de Hezelpoort. Tegelijk moet er een veilige en goede oplossing komen voor de fietsroute die in de toekomst ook aan de westzijde van de spoordijk richting het centraal station gaat lopen.
Tot slot wordt het knooppunt eveneens voorzien van een derde onderdoorgang c.q. boogtunnel onder het spoor door aan de zijde van de Handelskade.

De verkeerscommissie van de wijkvereniging ‘Ons Waterkwartier’ heeft in haar reguliere contact met de betreffende ambtenaren en uitvoerders regelmatig overleg over dit zeer belangrijke knooppunt. Wij houden u op de hoogte van de vorderingen.

Tekst: Ruud de Vries
Tekening: gemeente Nijmegen

Nieuwe naam De Biezantijn in gebruik

Sinds maandag 24 september is de naam *De Biezantijn* voor het Voorzieningenhart Waterkwartier echt in gebruik. Voortaan zult u die naam dan ook altijd tegenkomen in berichten over het toekomstige voorzieningenhart aan de Waterstraat.

Tijdens de informatieavond van 24 september werd de bedenker van de naam, Menno den Daas, door wethouder Hannie Kunst in het zonnetje gezet. Ook zijn uit de vele mensen die op de Biezantijn hebben gestemd drie namen getrokken: mevrouw Roos, mevrouw Giffard en mevrouw Van Haren. Ook zij kregen een presentje. Op de foto ziet u de gelukkige prijswinnaars (mevrouw Van Haren was niet aanwezig).

Tekst: Ria Visée. Foto: Ger Neijenhuyzen

Belangrijk nieuws over de buslijnen door het Waterkwartier

Op 9 december aanstaande gaat de nieuwe dienstregeling in. De nieuwe vervoerder Hermes streeft naar een aantrekkelijk en direct openbaar vervoernetwerk en kiest ervoor om een aantal routes en lijnnummers te wijzigen in de regio Nijmegen. Voor Nijmegen-West zetten wij hierbij de belangrijkste wijzigingen op een rij.

Buslijnen Kanaalstraat

De aansluiting Kanaalstraat-Energieweg verdwijnt, waardoor bussen vanuit Druten en Beuningen niet meer rijden via de Kanaalstraat. Om de overlast van bussen op de Waterstraat te beperken is na overleg met de Verkeerscommissie van de wijkvereniging 'Ons Waterkwartier' besloten om de volgende routes te rijden door Nijmegen-West:

• lijn 5, Beuningen - Nijmegen Centrum - Nijmegen CS - Groesbeek: rijdt via de Industrieweg en Waterstraat;
• lijn 85, Druten - Beuningen - Nijmegen CS: rijdt via de Industrieweg en Waterstraat;
• lijn 7, Wijchen - Station Dukenburg - Nijmegen CS: rijdt via de Industrieweg en Marialaan.

Behalve in Nijmegen-West wijzigen de routes van de lijnen 5 en 85 niet. Ook het aantal ritten blijft gelijk. Wel veranderen de bustijden. Voor lijn 85 blijft de koppeling met lijn 42 naar Tiel van kracht.

Lijn 7

Lijn 7 rijdt per 9 december als volgt:

• Nijmegen CS
• Marialaan (nieuwe halte ter hoogte van de Zwaluwstraat)
• Industrieweg
• Energieweg
• Lindenholt-Oost
• Station Dukenburg
• Bijsterhuizen
• Station Wijchen
• Wijchen Centrum

Lijn 7 rijdt ieder half uur. Het trajectdeel Station Dukenburg - Wijchen wordt alleen gereden op maandag tot en met vrijdag van 6 tot circa 19 uur.

Lijn 89

Lijn 289 rijdt per 9 december onder het lijnnummer 89. Deze lijn biedt de snelst mogelijke verbinding tussen Druten Busstation en Nijmegen CS en rijdt via de N322, A73, Neerbosscheweg, Energieweg, Industrieweg en Marialaan. Ook deze lijn stopt bij de nieuwe halte op de Marialaan. Momenteel rijdt lijn 289 alleen in de spitsen. Per 9 december rijdt lijn 89 ook tussen 9 en 15 uur, dus maandag tot en met vrijdag van circa 7 tot 18 uur.

Lijn 6

Lijn 6 verandert qua route en aantal ritten nauwelijks. Wel veranderen de bustijden.

Communicatie

Hermes start haar communicatiecampagne over de nieuwe dienstregeling midden november, aldus de junior-concessiemanager Nick Heister. Hiernaast staat de kaart van het nieuwe lijnennet per 9 december 2012.

De wijkvereniging 'Ons Waterkwartier' zal het buslijnennet in de gaten houden en zo mogelijk aanpassingen in de wegenstructuur voorstellen om de verkeersveiligheid te waarborgen. Ook blijft de vereniging zich inzetten voor vermindering van de buslijnen indien dat binnen de mogelijkheden ligt en aanvaardbaar is.

Tekst: Ruud de Vries
Lijnennetkaart: Hermes
Foto: Stadsregio Arnhem Nijmegen

Met ingang van de nieuwe dienstregeling rijden alle bussen van Breng op groen gas. Dit gas wordt geproduceerd bij Afvalverwerking Regio Nijmegen (ARN) in Weurt. Hermes heeft hiervoor nieuwe bussen van het merk MAN aangeschaft (zie de lijn 9 op de foto). Ook de aardgasbussen van Mercedes gaan op groen gas rijden. De dieselbussen van Breng verdwijnen. (Tekst: René van Berlo)

Tot medio zomer 2013 rijden er geen lijnbussen over de Waalkade.
De lijnen 14, 33, 80 en 82 rijden op dinsdag t/m vrijdag en op zondag via de Burchtstraat; op marktdagen wordt gereden via Hertogplein en de Singels.
Beuningen
Oosterhout
Weurt
Lent
Nijmegen
Malden
Oosterhout Dorp
Station Lent
Centraal Station
Plein 1944
Station Goffert
Station Dukenburg
Station Nijmegen-Heyendaal
Lindenholt West
Neerbosch-Oost
Aldenhof
Weezenhof
Hatert
St. Maartenskliniek
Molenhoek-Noord eindpunt lijn 1
Waal
Maas-Waalkanaal
Noordkanaalhaven
Oost-kanaalhaven
Westkanaaldijk
Lindenholt
Brabantse Poort
Winkelsteeg
Goffert
Wollewei
Stadspark Staddijk
Recreatiegebied De Berendonck
Wijchense Ven
Overasseltse en Hatertse Vennen
Heide
Blankenberg
Valenberg
Bullenkamp
De Schatkuil
Heiveld
Het Broek
Elshof
Klein Heumen
Heumens Oord
Lage Langeberg
Hooge Langeberg
Kraaiendal
Muntberg
De But
Berg en Dal
Heilig Land Stichting
Boterberg
Ubbergen
Groenlanden
Tiengeboden
Doornik
Vossenpels
De Pas
t Zand
Koudenhoek
Laauwik
Visveld
Lentseveld
Hoge Bongerd
Oude Waal
Waalhaven
Noordkanaalhaven
Oost-kanaalhaven
Maas-Waalkanaal
Duivelswaal
Verburgtskolk
Waaienstein-kolk
Huis Oosterhout
De Rietgraaf
Het Nijland
Nieuw Balveren
De Boomgaard
De Elten
Oranje-kwartier
De Haaghe
Toekomstige Beuningse Plas
De Sluis
Waterkwartier
Biezen
Wolfskuil
Hees
Bottendaal
Willems-kwartier
Galgenveld
Altrade
Hazenkamp
Heseveld
Sportpark De Dennen
Sportpark De Schoonhorst
Sportpark De Kamp
Stadspark De Goffert
Goffertpark
St. Anna
Heyendaal
Park Brakkenstein
Groene Woud
Hatertse Hei
Grootstal
Brakkenstein
Sportpark Brakkestein
Sportpark De Kluis
Sportpark Vossendijk
Sportpark Winkelsteeg
Sportpark Grootstal
Sportpark De Broek-landen
Sportpark de Lier
Tennispark Malden
Maldens Vlak
Maldens Broek
Maldens Veld
Randwijk
Boskant
Hoogenhof
Molenwijk
Jachthuis
De Hoge Brug
Zandse plas
Lentse plas
Vv Trajanus
vv/hc ZOW
vv DVE / TGB
vv Oranje-Blauw
sc Hazekamp
The Wasps
Meijhorst
Malvert
Lankforst
Tolhuis
Zwanenveld
Hogeschool Gelderland
Dukenburg
Aldenhof
Alden-hof
Hazenkamp MHC Quick
NISC
vv SCE
vv Linde holt
Drieskensacker
Heeskes-acker
De Steekse Acker
De Meeuwse Acker
De Wellenkamp
Hillekens-acker
Zellers-acker
Sportpark Horstacker
De Hoefkamp
De Gilde-kamp
De Kluijskamp
Leuvense-broek
Lindenholt
Hegdambroek
Wedestein-broek
Holtges-broek
De Voorsten-kamp
De Geer-kamp
Neerbosch-Oost
Zwembad Nijmegen-West
Zwembad Oost
Dominicus College
Kinderdorp Neerbosch
Sportpark De Hutgraaf
Sporthal / Dorpshuis
Gemeentehuis
Blinden-bibliotheek
Museum Het Valkhof
Natuur-museum
Vrijthof Museum Mariënhof
De Stadsmaerstoren
Oud Burgeren Gasthuis
Monuta / Rustoord
St. Barbara-klooster
St. Maartens Kliniek
vv Orion / vv Trekvogels
Radboud Universiteit
Radboud Universitair Botanische Tuin
Radboud Universitair Sportcentr.
Besturen-gebouw
UMC Sint Radboud
Psychiatrisch Centrum Nijmegen
Nebo Klooster
Berchmanianum Klooster
Museumpark Orientalis
Afrikamuseum
Meiberg
Dekkerswald
Werenrode
Zweefvliegterrein
Heemtuin
Sanadome
Crematorium Jonkerbos
Vredehof
Jonkerbos
Prof. Mr. W.F.J. Pompekliniek
Canisius Wilhelmina Ziekenhuis
Sporthal Grootstal
Sporthal Meijhorst
Sporthal De Veldschuur
Gemeente-huis
Winkel-centrum
Verz. tehuis Malderburch
De Muze
Pitch & Putt
Golfterrein Burggolf
Golfterrein Burggolf
Historische Tuin
voormalig Fort Boven-Lent
voormalig Fort Benedict-Lent
Parc Tarpeian
Huis Oosterhuis
Oude Kerkpad
Weezenhof
Overasseltse en Hatertse Vennen
Walrick ru ne
Molenhoek-Noord eindpunt lijn 1

Het groene huisje

Lang heeft het er gestaan: het *groene huisje* op de hoek met de Dikkeboomweg. Heel vroeger was het een markant stadsboerderijtje. Vaak kwam de oude stoomtram vanaf de Voorstadslaan er voorbij richting Hees, later de elektrische tram. In de latere jaren is het gebouw helemaal groen geschilderd. Er kwam een antiekwinkel in. In de buurt noemde men het *de rommelwinkel.*

Vroeger en nu

Tijdens de sloop werden de dakpannen verkocht voor 1 euro 50. Want ze waren antiek. Sinds ongeveer twee jaar staat op dezelfde plaats een geheel nieuw pand. Nu is er een cateringbedrijf gevestigd.

Tekst en foto's: Dave van Brenk

Anita's hairstyling : geopend!

Telefoon: (024) 82 00 262

U bent van harte welkom bij Anita´s hairstyling!

Met ruim 25 jaar ervaring en bijna 10 jaar een eigen salon is Anita's hairstyling een begrip in Lindenholt.
Iedereen is altijd meer dan welkom en de koffie staat klaar bij het professionele kappersteam van Wilfried en Anita Elings.

Anita's Hairstyling is gevestigd aan de Voorstadslaan 263
(50 meter rechts van Diny's Wolwinkel, schuin tegenover de Roerstraat)

Aanbieding voor nieuwe klanten!

Tegen inlevering van deze (ingevulde) kaart ontvangt u, als nieuwe klant van Anita's Hairstyling, eenmalig €5 korting op een behandeling naar keuze*. Bijvoorbeeld:

Dames wassen, knippen & drogen van € 22,50 voor € 17,50
Heren wassen & knippen van € 19,50 voor € 14,50

€5 Korting

*Deze aanbieding is alleen geldig voor nieuwe klanten van Anita's Hairstyling, bij uw eerste bezoek aan de salon op de Voorstadslaan. Deze flyer is niet inwisselbaar voor geld en niet geldig in combinatie met andere acties. Maximaal 1 persoon per kaart.

Naam _____

Adres _____

Telefoon _____

Email _____

Wolfskuil

Bijeenkomst over het terrein van voormalig tuincentrum Jacobs

Donderdag 28 september vond in wijkcentrum Titus Brandsma de eerste grote en zeer druk bezochte bijeenkomst plaats voor omwonenden van het Jacobsterrein aan de Molenweg.

De architect, Portaal en vertegenwoordigers van de gemeente kwamen uitleg geven over de plannen die er zijn gemaakt om 109 appartementen te bouwen. Daarvan zijn er 87 sociale huurwoningen en 22 woningen voor de Driestroom om huisvesting te bieden aan mensen met een verstandelijke beperking.

Al eerder zijn op kleine schaal gesprekken gevoerd met een gedeelte van de omwonenden en Portaal over genoemd terrein. Deze avond organiseerde de gemeente het eerste formelere overleg. Er werd uitleg gegeven door de architect die met een diavoorstelling de plannen kon laten zien. Zo gaf hij inzicht in hoe het plan betreffende de woningbouw eruit zal komen te zien.

Daglicht

Wat onder andere ter sprake kwam, waren de consequenties voor de woningen met aangrenzende tuinen van omwonenden. Vooral de hoogte van de te bouwen woningen bleek een groot struikelblok. De grootste zorg was de hoeveelheid daglicht die aangrenzende bewoners konden verwachten. De gemeente had op verschillende tijdstippen op de dag metingen laten verrichten naar de mogelijke belemmering van het zonlicht. Toch brak er een felle discussie los over dit onderwerp. Enkele van de directe buren meldden dat zij mogelijk helemaal geen zonlicht in hun woning of tuin meer te verwachten hadden. Wethouder van stedelijke ontwikkeling en maatschappelijk vastgoed, Hannie Kunst, deed haar best om de discussie in goede banen te leiden. In overleg met haar ambtenaren probeerde ze meer duidelijkheid te geven naar aanleiding van de bezwaren. Dat lukte maar gedeeltelijk. Er zullen nieuwe daglichtmetingen worden gedaan om op dit punt meer duidelijkheid te krijgen.

Procedure

Vervolgens kwam de jurist van de gemeente aan het woord, die de te volgen wettelijke procedure uitlegde en de daarmee samenhangende regels. Daarop nam de wijkraad van de Wolfskuil het woord en legde de wethouder en de ambtenaren een vraag voor over de noodzakelijkheid van dit woonzorgplan. De wijkraad legde uit dat het al jaren de wens van de wijk is om hier in de oude buurt een goed onderkomen voor de ouderen te realiseren. De bedoelde plek heeft heel veel voordelen voor senioren. Het terrein ligt pal naast winkelvoorzieningen en het openbaar vervoer is op een steenworp afstand te vinden.
Als laatste lichtte Portaal toe hoe de woningtoewijzing tot stand zou komen. De woningen zijn in de eerste plaats bedoeld voor mensen die voldoen aan de volgende criteria: onder de inkomensgrens van 33.614 euro, het hoogste aantal meetjaren en ouder dan 55 jaar. Verder zijn de woningen voor begeleid wonen.

Al met al was het een rumoerig avondje waarvoor de gehuurde zaal in wijkcentrum Titus Brandsma veel te klein bleek.

Tekst: Leo Woudstra

Halloweenoptocht in de Wolfskuil op 31 oktober

Hobbyclub De Heksenkring organiseert op woensdag 31 oktober een Halloweenoptocht in de wijk met veel mooie spelletjes en verrassingen voor kinderen in de leeftijd van 8 tot 12 jaar met hun ouders.

De optocht begint om 18 .00 uur en duurt tot 20.30 uur. Opgeven kun je doen bij Toos in de Varenstraat 40. Voor meer informatie kun je bellen naar 06 55 90 20 63 of 06 34 06 00 52.

Tekst: Leo Woudstra

Geachte heer/mevrouw,
Heeft u vragen over werk, inkomen of uitkering

RECHTENKAART

Hebt u een gering inkomen dan heeft u mogelijk recht op de volgende voorzieningen en aanvullingen onder andere:

- Bijzondere bijstand (voor noodzakelijke kosten, gemeente)
- Langdurigheidtoeslag (als u drie jaar of langer een minimuminkomen hebt, gemeente)
- Kwijtschelding gemeentelijke belastingen (als uw inkomen op bijstandniveau is)
- Regeling maatschappelijke participatie (tegemoetkoming in kosten activiteiten gemeente)
- Zorgtoeslag (tegemoetkoming in de kosten van de zorgverzekering, belastingdienst)
- Huurtoeslag (tegemoetkoming in de huurkosten, belastingdienst)
- Kinderopvangtoeslag (tegemoetkoming in de kosten van kinderoppas, belastingdienst)
- Kindertoeslag (tegemoetkoming in de kosten van levensonderhoud kind, belastingdienst)
- Tegemoetkoming als u geen of weinig belasting betaalt (belastingdienst)
- Heffingskortingen (korting op belasting en premies, belastingdienst)

Elke woensdag <u>spreekuur sociale zekerheid</u>
van 10.00 uur tot 14.00 uur in:
Vakbondscentrum Nijmegen, Steenbokstraat 84, Nijmegen

Leden en niet-leden zijn welkom.
Coördinator Rien van Kesteren
Telefoon tijdens spreekuur: 06 17 50 52 38 en (024) 355 34 48

FNV BONDGENOTEN FNV BOUW ABVAKABO FNV

de Zonnebank
Zonnestudio Nijmegen

Sessie van 10 keer zonnen bij ons voor € 60,= *elders 100 euro*

voor meer informatie bel

06 811 473 05

Lekker zonnen onder een nieuwe powerzonnebank vanaf € 2,00 per 5 minuten

Openingstijden De Zonnebank
maandag van 10.00 tot 17.00 uur
dinsdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 18.00 uur
woensdag gesloten, zaterdag van 9.00 tot 14.00 uur

Vanaf 1 december:
maandag van 10.00 tot 20.00 uur
dinsdag, donderdag en vrijdag van 10.00 tot 20.00 uur
woensdag gesloten, zaterdag van 9.00 tot 17.00 uur
zondag van 12.00 tot 17.00 uur

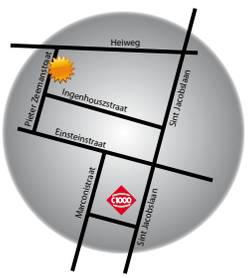

Gratis parkeren!
Ons pand is rolstoel- en rollatorvriendelijk!

Pieter Zeemanstraat 1a 6533 NZ Nijmegen Telefoon 06 811 473 05

Deelnemers aan de Wijkenkaravaan in West

Stadsvisie 2020 / De Wijkenkaravaan

De gemeente wil nog dit jaar de stadsvisie 2020 presenteren. Hoe moet de stad er dan uitzien? Wat is de kracht van de stad nu en welke kansen biedt dat voor de toekomst? Waar liggen de zwakke punten? Op welke trends en ontwikkelingen moet Nijmegen inspelen? Welke kansen moet de stad pakken? Welke richting moet Nijmegen opgaan en wat zijn daarvan de gevolgen? Je kunt veel scenario's bedenken en de gemeente wil met de bewoners over al die mogelijk- , maar ook onmogelijkheden van gedachten wisselen.

Om de bewoners hier zoveel mogelijk bij te betrekken werd de *Wijkenkaravaan* opgezet. Een legertje ambtenaren trok van 13 tot en met 21 september de wijken in. Het mocht wat kosten. Een enkele keer waren er in een bepaald stadsdeel zelfs méér ambtenaren dan wijkbewoners op de karavaan afgekomen, maar dat was in West zeker niet het geval. Ruim vijftig bezoekers - inclusief dat legertje ambtenaren - troffen elkaar dinsdag 18 september in de ontmoetingsruimte in de Griffioen aan de Voorstadslaan. Hieronder veel *professionals*, mensen die uit hoofde van hun beroep zich betrokken voelen en mee willen praten over de ontwikkelingen in de wijk nú en waar het naar toe moet in de toekomst.

Zo kregen we te horen dat er tussen nu en 2020 zo'n vierduizend inwoners bijkomen in West. Dat het een actieve wijk is, veerkrachtig, maar ook sociaal-economisch kwetsbaar. Tóch, als er één deel van de stad is waar de afgelopen jaren veel veranderd is en waar nog veel meer staat te gebeuren dan is dit in West. De nieuwbouw in de hoek van de Marialaan, Voorstadslaan en Kievitstraat is klaar. Het nieuwe voorzieningenhart komt eraan en de Wolfskuil hoopt dat er snel gebouwd gaat worden aan het Nachtegaalplein. Nog ingrijpender zullen de gevolgen voor West zijn met de bouw van de nieuwe stadsbrug. Ook de spoorzone aan onze kant van het station krijgt een facelift. Over al die plannen mocht men naar hartelust de fantasie de vrije loop laten. Het UWV-kantoor? Gewoon wegdenken. Vissers Meubelen? Gaat ook plat. En zo ontstond er - in gedachten - een prachtig weids plein op dezelfde hoogte als de perrons op het station. En nóg meer pleintjes, met nóg meer groen in de rest van de Wolfskuil en het Waterkwartier, zoiets als in Barcelona moet het worden! Luchtkastelen? Misschien, maar dromen over West mocht die avond.

Er werd nog over veel meer zaken gepraat, zoals de kansen voor een wijkfabriek: Een nieuwe invulling voor de diverse wijkgebouwen. Over hoe bewoners bij de wijk te betrekken, wijkondernemerschap, de (on)mogelijkheden van zzp'ers, maar ook de oprukkende verloedering in sommige delen van West.

Uiteindelijk - na een drankje op kosten van de gemeente - vertrok het legertje ambtenaren weer met onder de arm de witte papieren tafelkleden, die als notitieblok dienst hadden gedaan tijdens de discussies in de verschillende groepjes.

En zo trok de Wijkenkaravaan door Nijmegen in de hoop dat dit nieuw elan en maatschappelijk initiatief oplevert. Alle resultaten worden gebundeld en hier moet dan de Stadsvisie 2020 uitrollen. Heeft u de discussies om wat voor reden dan ook gemist en u wilt alsnog een steentje bijdragen, dan kan dat op de website: *www.nijmegen.nl/stadsvisie* en praat mee over de toekomst van de stad en uw wijk! Het is 2020 voor u het weet.

Tekst: Michiel van de Loo
Foto's: gemeente Nijmegen

Bewoners van Oud-West discussiëren over de toekomst van de wijk

Mooi de tijd!

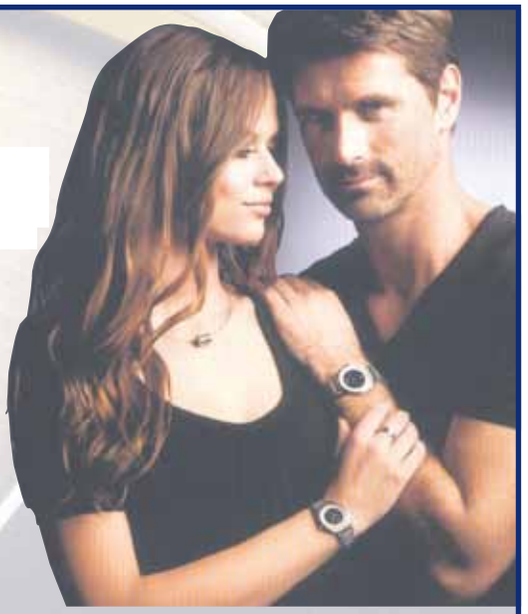

Pure Lines, simple forms, contrasts of light and dark

Nieuw in onze toch al uitgebreide merk-horlogecollectie, de stijlvolle designhorloges van Jacob Jensen

In de hele regio het grootste assortiment aan horloges, klokken, wand-, hang- en staande klokken, barometers, wekkers.

Uit de merken: Seiko, Pulsar, Victorinox Swiss Army, Citizen, Lessa, Camel Active, Lorus, Accurist, Olympic, Pontiac, Kieninger, Hermle Atlanta, Haller, Kundo, Swissa, AMS, Jeka enz.

In de Sieradenlijn in het goud, zilver, staal en doublé, sieraden met de modernste lijnen welke onlangs zijn uitgebracht. O.a. Diamonfire

Uw juwelier voor het vervaardigen en realiseren van uw eigen ontwerpen, tijdloos en uniek

Relatieringen en exclusieve sieraden in goud, zilver, bi-tricolor, titaan, staal. In diverse merken, o.a. Martinshof, FS, Anjer, Constant, Flamingo, Edel Design, Aller Spanninga.

ruud de vries

juwelier horloger

Voorstadslaan 248 - 6541 SZ Nijmegen
Telefoon: 024 - 377 33 48 / GSM: 06 - 538 927 96
www.ruuddevriesjuwelier.nl

Nieuws van Medisch Centrum Oud-West

Bij veel mensen uit onze buurt zal het *Medisch Centrum Oud-West* (MCOW) aan de Marialaan 250/350 wel bekend zijn. Ik wil ons toch nog even voorstellen, ook voor de vele nieuwe bewoners die in onze wijk zijn gaan wonen of dit binnenkort gaan doen. Sinds december 2005 werken we in ons nieuwe centrum. Met acht huisartsen en onze medewerkers werken wij aan goede en wijkgerichte (huisartsen)zorg voor de inwoners van Nijmegen-West en omgeving. Wij doen dit met andere zorgverleners die ook in ons centrum werkzaam zijn. Zo zijn er in ons centrum een apotheek en praktijken voor cesartherapie, diëtetiek, fysiotherapie, huidtherapie, psychologische zorg, thuiszorg en een prikpost van het CWZ gehuisvest.

Het centrum is alle dagen geopend van 8.00 tot 12.00 uur en van 13.00 tot 17.00 uur. Voor spoedgevallen is het centrum altijd telefonisch bereikbaar tussen 08.00 uur en 17.00 uur.

Nieuwe patiënten kunnen zich telefonisch of aan de balie aanmelden. Voor meer informatie over het centrum kunt u terecht op *www.mcow.praktijkinfo.nl*

Jaarlijkse griepprik 2012

De uitnodigingen zijn verstuurd om u te laten weten dat u op *donderdag 25 oktober 2012 tussen 15.00 en 18.00 uur* uw jaarlijkse griepprik kunt komen halen.

De griepprik beschermt u tegen ernstige gevolgen van de meest voorkomende griepvirussen. Iedereen die extra risico loopt om ernstig ziek te worden door griep, krijgt de griepprik gratis aangeboden. Dat zijn mensen van 60 jaar en ouder en mensen van alle leeftijden met hart- en vaatziekten, longziekten, diabetes, nieraandoeningen en mensen met weinig afweer. Voor deze mensen is het belangrijk dat zij jaarlijks de griepprik krijgen. De griepprik maakt de kans om griep te krijgen veel kleiner. Als u toch griep krijgt, dan verloopt de ziekte meestal minder ernstig. Bovendien verkleint de griepprik de kans op complicaties zoals longontsteking of op verergering van uw 'eigen' ziekte.

Mocht u toch de griepprik willen maar behoort u niet tot deze doelgroep dan kan dit alleen op een ander moment en op eigen kosten. U kunt daarvoor telefonisch een afspraak maken.

Even voorstellen

Jeanny van Breemen, huisarts en opleider.

Sinds 1980 werk ik als huisarts in deze wijk en vanaf december 2005 met meerdere collega's in ons moderne centrum aan de Marialaan. Naast ons werk als huisarts leiden wij ook nieuwe huisartsen op in samenwerking met het universitaire opleidingsinstituut voor huisartsen in Nijmegen (VOHA). De huisarts in opleiding is al arts maar volgt aanvullend de driejarige opleiding tot specialist/huisarts. Als opleiders vervullen wij een voorbeeldfunctie voor de huisarts in opleiding en leren hem of haar het werken in de praktijk. U kunt ook met hen te maken krijgen tijdens een consult of een visite.

Namens het team van MCOW,

Tekst: Jeanny van Breemen

Adverteren in de Wester

De Wester is een full-colourmagazine dat gemaakt wordt door en voor bewoners van Oud-West. Het verschijnt zes keer per jaar. Het wordt huis-aan-huis verspreid in heel Oud-West. Daarnaast is het blad gratis verkrijgbaar bij de wijkcentra en diverse winkels in Oud-West. De oplage is 9000 exemplaren.

Het is mogelijk om in *de Wester* advertenties te plaatsen. Indien u geïnteresseerd bent, kunt u contact opnemen via *redactie@dewester.info* of telefoonnummer 06 54 645 175.

Open dag in appartementencomplex Griffioen

Op woensdag 14 november 2012 is er van 16.00 tot 20.00 uur een open dag in appartementencomplex Griffioen, Voorstadslaan 265 in Nijmegen.

Buurtbewoners en andere geïnteresseerden die graag een kijkje willen komen nemen in het gebouw zijn van harte welkom. Er worden rondleidingen gehouden door het gebouw en in ontmoetingsruimte/restaurant *...bij ons thuis* wordt een kopje koffie/thee of een glaasje fris aangeboden.

Griffioen

Appartementencomplex Griffioen biedt een thuis aan 76 mensen met een thuiszorgindicatie. Ze kunnen er zelfstandig wonen in een levendige omgeving met de benodigde zorg 24 uur per dag binnen handbereik. Een thuiszorgindicatie van het Centrum indicatiestelling zorg (CIZ) is nodig om te kunnen wonen in Griffioen. De zorg wordt geleverd door het thuiszorgteam van ZZG. De appartementen worden verhuurd binnen de sociale huursector door woningcorporatie Talis.

Wonen en ontmoeten

De 76 appartementen zijn verdeeld over vijf woonlagen. Een aantal bewoners heeft een eigen parkeerplaats. Op de begane grond ligt ontmoetingsruimte/restaurant *...bij ons thuis* waar bewoners van Griffioen en andere geïnteresseerden tegen vergoeding gezamenlijk een kopje koffie of thee kunnen drinken of rond het middaguur een warme maaltijd kunnen nuttigen. In *...bij ons thuis* organiseren bewoners en/of vrijwilligers regelmatig activiteiten, al dan niet onder aanvoering van een coördinator welzijn.

Tekst: ZZG zorggroep
Foto: Ko Hage

Al 34 jaar een begrip in Oud-West

Diny's Wol- en Handwerken

voor exclusieve breigarens en katoen

DMC € 1,- PER STRENG

Knopen, ritsen, lint en kantjes, knooppakketten,
handwerken en handwerkstoffen

Guterman garen, kussenpakketten, telpakatten, tafellakens, DMC zijde, borduurwol uitgebreid met wol moihair, sokkenwol, katoen, borduurstoffen, soedanpakketten en hobbymaterialen, kant, met kleinvakartikelen, glanslint

Voorstadslaan 261
Hoek Voorstadslaan-Sperwerstraat
Telefoon: 024 - 377 80 12
www.diny.nl

U kunt bij ons voor de deur parkeren

Vroeger had je zachte randen, zo stel ik me je voor
dikke bomen omsloten door ronde bankjes
misschien zelfs oude mannen met alpinopetten
die jeu de boules speelden

Mijn fantasie neemt met mij een loopje
ik zie hoe mooi dit plein kan zijn
hoe moeders met boodschappentassen
uitrusten bij de zandbak waarin hun kinderen
naar Romeinse schatten graven
ik zie een picknickkleed dat zich vermenigvuldigt

Ik moet wel dromen hebben bij zoveel lelijkheid,
bij de stille sporen van vroeger
het verleden verdient het dat ik
de nieuwe bewoners verdienen het dat ik
het blauwe neonlicht vervang door klimrekken
het rode asfalt door gras om op te voetballen
of om in te liggen
en weg te drijven met de wolken

Rinske Kegel
(Foto: Ger Neijenhuyzen)

Wij bestaan al
12 jaar!

La Pineta

Voorstadslaan 26 Nijmegen

Shoarma -Pizza - Snacks

De Winnaar van de Sensors grote Pizzatest

Maandag Pizzadag
Dinsdag pizzadag
Elke pizza
€ 5,50
M.u.v. nr. 37

Woensdag
Shoarmaschotel en
Dönerschoteldag
Elk
€ 5,50

La pineta is bij de Pizza test de grote winnaar geworden! Muammer maakt al meer dan 23 jaar pizza's. de pizza moet goed zijn en daarom is hij NR. 1

024-3784636 pinnen kan

Belangrijke nummers

- Alarmnummer: 112
- Politie: 0900 88 44
- Brandweer: (024) 329 75 99
- GGD: (024) 3 297 297

- Bureau Toezicht: 14 024
- Bel- en Herstellijn: 14 024
  bel&herstellijn@nijmegen.nl

- Meld Misdaad Anoniem: 0800 70 00
- Meldpunt Kindermishandeling:
  (026) 442 42 22, 0900 123 123 0
- Slachtofferhulp:
  (024) 323 33 22, 0900 01 01
- Advies- en Steunpunt huiselijk geweld:
  0900 126 26 26
  info@huiselijkgeweldgelderland.nl
- Kindertelefoon: 0800 04 32
- Centrum voor Jeugd en Gezin: 088 001 13 11
- Discriminatie, Ieder1Gelijk: (024) 324 04 00
- Maatschappelijk werk (NIM):
  (024) 323 27 51, info@nim.nl
- Het Inter-lokaal: (024) 322 22 27
  info@inter-lokaal.nl
- Tandem: (024) 365 01 11
  info@tandemwelzijn.nl
- Swon het seniorennetwerk: (024) 365 01 90
  info@swon.nl

- Huisartsenpost: 0900 88 80
- CWZ: (024) 3 657 657
- UMC St Radboud: (024) 361 11 11
- Sint Maartenskliniek: (024) 365 99 11
- Dierenambulance: (024) 355 02 22

- De Gemeenschap: (024) 381 78 00
  vbz@wbsg.nl
- Portaal: 0800 767 82 25, info@portaal.nl
- Standvast Wonen: (024) 382 01 00
  info@standvastwonen.nl
- Talis: (024) 352 39 11, postbus@talis.nl
- WoonGenoot: (024) 344 06 39
  info@woongenoot.nl
- Woonzorg Nederland: 0900 123 49 96
  klant@woonzorg.nl

- Wijkcentrum Titus Brandsma:
  (024) 377 48 93, Tweede Oude Heselaan 386
  titusbrandsma@nijmegen.nl
- Gemeenschapshuis/Buurtcentrum Waterkwartier:
  (024) 378 31 90, Vlietstraat 22
  waterkwartier@nijmegen.nl
- Wijkcentrum Villa Nova:
  (024) 377 18 97, Derde van Hezewijkstraat 2
  villanova@nijmegen.nl
- Buurtcentrum De Driesprong:
  (024) 377 05 82, Fuchsiastraat 10
  dedriesprong@nijmegen.nl
- Wijkvereniging ‘Ons Waterkwartier’:
  (024) 377 33 48, info@ruuddevriesjuwelier.nl
- Wijkraad Wolfskuil:
  (024) 377 34 56, leo@woudstradesign.nl

- Huis van de Nijmeegse Geschiedenis:
  (024) 329 36 99, Mariënburg 26
  info@huisvandenijmeegsegeschiedenis.nl
- Gemeente Nijmegen: 14 024
  gemeente@nijmegen.nl

Kinderpersbureau

familiepretpark Koningin Juliana Toren Apeldoorn

Schoolreisje Koningin Juliana Toren

Hallo ik ben Romy en ik ga je wat vertellen over het schoolreisje.
We zijn bij Juliana Toren in Apeldoorn geweest. Het was echt een dag van m'n leven omdat het de laatste keer was. Volgend jaar ga ik op kamp.

Het was wel warm maar soms kwam er ook wel regen en als er regen was, waren we aan het eten. We waren binnen gaan eten en de tweede keer toen we gingen eten waren we 5 minuten te laat, want Shakira, Kayleigh, Fatima en ik waren te laat, want we waren bij de botsauto's binnen.

En dat was wel leuk, want er was disco en muziek, en dat was heel erg leuk. Ik ben ook in de achtbaan geweest. Ik ben er 2 keer in geweest, want de rij was heel erg lang. Toen ik dat voor de eerste keer deed, heb ik 20 minuten gewacht.

Ik ben een keer met Sayenna en Shirley in het reuzenrad geweest en dat was heel erg leuk.

Ik ben in spookslot geweest en het leek net of dat er een hoofd werd afgesneden met een raam en dat was best wel eng.

En in een busje dat draait en dat ook wel leuk was. Een keer ging ik alleen en een keer met Sayenna.

Ik ben ook in een soort kopje geweest met Shirley.

Door Romy

Het Kinderpersbureau is een initiatief van de Lindenberg.

HET SNUFFEL MICHIELTJE

Op spreekuur bij een archeoloog

Ik ging op 7 december met meneer Mart naar de Mariënburgkapel (Huis van de Nijmeegse Geschiedenis.) Toen we daar aankwamen, waren er al een heleboel mensen, want ik kwam op het spreekuur van de archeoloog Roel Hoek. Hij weet heel veel over de Romeinen en de Romeinse spullen die in Nijmegen gevonden worden.
Roel nam foto's van dingen die de mensen meenamen. Ze hadden veel spullen mee bijvoorbeeld: een sleuteltje, lepeltje, lepel van tin, stenen paardje, oude munten, grote schaal, kruisje, schoenhaakje en nog veel meer.
Hij liet op een grote tv een kaart van Feltman zien, een meneer die in 1669 Nijmegen geschilderd heeft op een schilderij van 4 bij 6 meter, dat hangt nu in het Valkhofmuseum.
Toen we vroegen wat Roel precies voor de gemeente doet, zei hij dat hij, als er nieuwe huizen gebouwd worden, hij dan vergunningen geeft om daar te mogen graven. Ik vroeg of hij altijd al archeoloog wilde worden. Hij zei nee; zijn eerste hobby was volkeren en daarnaar onderzoek doen. (Volkeren zijn de mensen uit een (deel van een) land die hun eigen cultuur hebben.)
Toen hij in Nijmegen was zag hij daar de resten van het Romeinse volk en hij dacht: dat is ook een volk!
Hij heeft weleens tanden en kiezen gevonden en daarmee is hij naar een tandarts geweest. Die heeft foto's ervan gemaakt en daarop zagen ze drie krassen, van een tang.
Toen we vroegen: wat is het belangrijkste wat u ooit gevonden heeft, vertelde hij dat hij in Maastricht in een bouwkuil aan het graven was op 11 meter diep. Hij had daar allemaal scherven gevonden van vuursteen die wel 250.000 jaar oud waren, die daar lagen omdat een Neanderthaler daar een bijl aan het maken was. Roel zat daar op de bodem en hij keek omhoog en toen stortte een wand in en twee seconden lang zag hij een mammoettand van een paar meter lang. Hij wilde een foto maken, maar toen stortte de rest van de kuil een heel stuk in, waardoor hij de foto niet heeft kunnen maken.
Meneer Roel vertelde heel erg veel en interessant. Als we alles wat hij weet opschrijven, kunnen we wel 200 Snuffelmichieltjes vullen! (Dat doen we maar niet.) Op het eind sprak hij over hoe de rivier de Waal veranderd is in de eeuwen. In de Romeinse tijd was er nog een haven, waar ze volgend jaar nog veel van hopen te vinden.
Het was een interessant spreekuur en we hebben veel geleerd van Roel Hoek.

Door Marcel

Kaart van Feltman uit 1669